2025/2434

2025.12.29.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2025/2434 RENDELETE

(2025. november 26.)

az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökségről és az 1406/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) Az Unió számos különböző jogalkotási intézkedést fogadott el a tengerészeti biztonság és a tengeri védelem fokozása, a hajózás – többek között a szennyezés megelőzésével történő – fenntarthatóbbá tétele és dekarbonizációjának előmozdítása, valamint a tengerhasznosítási ágazatban zajló információcsere és digitalizáció megkönnyítése érdekében. Ahhoz, hogy ezek a jogalkotási intézkedések eredményesek legyenek, azokat megfelelő és egységes módon kell alkalmazni az Unión egész területén, az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, a nem megfelelő hajók által élvezett előnyökből eredő versenytorzulások visszaszorítása, és a minőségi hajózási szolgáltatók jutalmazása érdekében.

(2) E célok elérése jelentős technikai munkát igényel, amelyet szakosodott szervnek kell irányítania. Ezért volt szükség arra, hogy az Erika olajszállító tartályhajó elsüllyedése kapcsán a tengeri hajóközlekedés biztonságáért a közösségi intézkedések második csomagjáról szóló, 2000. december 6-i bizottsági közlemény részeként, a meglévő intézményi keretek között, a tagállamok lobogó szerinti, kikötő szerinti vagy parti államként fennálló kötelezettségeinek és jogainak tiszteletben tartása mellett európai ügynökség jöjjön létre a tengerészeti biztonság magas, egységes és hatékony szintjének biztosítása és a hajók okozta szennyezés megelőzése céljából.

(3) Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete ([3]) azért hozta létre az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (a továbbiakban: az Ügynökség), hogy a vonatkozó jogszabályok ellenőrzése céljából a tagállamokban tett megfelelő látogatások, valamint – a tagállamok kérésére, a beleegyezésükkel és az igényeik szerint – képzés és kapacitásépítés biztosítása révén segítse a Bizottságot és a tagállamokat a tengerészeti biztonság és a környezetszennyezés megelőzése tárgyában hozott jogszabályok hatékony uniós szintű végrehajtásában.

(4) Az Ügynökség 2002-es létrehozása után a tengerészeti biztonság, a tengeri védelem, a fenntarthatóság és a környezetszennyezés megelőzése terén hozott uniós jogszabályok jelentősen bővültek, ami az Ügynökség megbízatásának öt alkalommal történt módosítását eredményezte.

([1]) HL C, C/2023/873, 2023.12.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/873/oj.
([2]) Az Európai Parlament 2024. március 12-i álláspontja (HL C, C/2025/1026, 2025.2.27., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1026/oj) és a Tanács 2025. október 13-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2025. november 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1406/2002/EK rendelete (2002. június 27.) az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 208., 2002.8.5., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1406/oj).

(5) Az Ügynökség 2013 óta továbbra is jelentős mértékben bővítette feladatkörét az 1406/2002/EK rendelet 2a. cikkében előírt releváns kiegészítő feladatok aktiválása és a Bizottsághoz és a tagállamokhoz – különösen a tengerhasznosítási ágazat dekarbonizációja és digitalizációja terén történő technikai segítségnyújtás tárgyában intézett kérelmek – révén. Ezenkívül a 2005/35/EK ([4]), a 2009/16/EK ([5]), a 2009/18/EK ([6]) és a 2009/21/EK ([7]) európai parlamenti és tanácsi irányelv módosítása közvetlenül érinti az Ügynökség feladatait. Ezek az irányelvek különösen a hajók okozta szennyezéssel, a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzések uniós szintű rendszerével, az uniós vizeken bekövetkező tengeri balesetek kivizsgáláshoz kapcsolódó tagállami tevékenységekkel és a tagállamokra lobogó szerinti államként háruló kötelezettségekkel összefüggő feladatok elvégzését írják elő az Ügynökség számára.

(6) Emellett az Ügynökség irányítását össze kell hangolni az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság decentralizált ügynökségekről szóló, 2012. évi együttes nyilatkozatával és közös megközelítésével (a továbbiakban: együttes nyilatkozat és közös megközelítés), valamint az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel ([8]).

(7) A változtatások meghatározó jellege miatt helyénvaló az 1406/2002/EK rendeletet hatályon kívül helyezni és új jogalkotási aktussal felváltani.

(8) Az Ügynökség eredetileg azzal a céllal jött létre, hogy közreműködjön az Unió egész területére kiterjedő, magas színvonalú tengerészeti biztonság kialakításában, egyúttal pedig elősegítse a hajók – majd az olaj- és gázipari létesítmények – okozta környezetszennyezés megelőzését. Ezeket a célokat ugyan tovább erősítette a tengeri védelem előmozdításának hozzáadása, az elmúlt években az Ügynökség figyelmének középpontjába került a hajózás dekarbonizációját és digitalizációját érintő szabályozási fejlesztések támogatása. Ezért e területeket érdemes felvenni az Ügynökség átfogó céljai közé, ezzel lehetővé téve számára, hogy hozzájáruljon az ágazat zöld és digitális átállásának céljaihoz. Ehhez hasonlóan a tengeri helyzetkép műholdfelvételekkel és távirányítású légijármű-rendszer üzemeltetésével történő nyújtásában az Ügynökség által betöltött meghatározó szerep indokolja az Ügynökség erre vonatkozó átfogó céljának felvételét.

(9) Az említett célkitűzéseknek meg kell jelölniük azokat a területeket, amelyeken az Ügynökségnek technikai és operatív segítséget kell nyújtania a Bizottság és a tagállamok számára a tengeri színtérre vonatkozó uniós szakpolitikák végrehajtásához.

(10) Az említett célkitűzések megfelelő megvalósítása érdekében helyénvaló, hogy az Ügynökség konkrét feladatokat lásson el a tengerészeti biztonság, a környezeti fenntarthatóság, a tengerhasznosítási ágazat dekarbonizációja, a tengeri védelem és a tengeri kiberbiztonság, a tengerfelügyelet és a tengeri válsághelyzetek, a tengeri színtérrel kapcsolatos digitalizáció előmozdítása és adatcsere megkönnyítése terén. Annak érdekében, hogy az Ügynökség konkrét kihívásokra összpontosítson, valamint hogy biztosítani lehessen az általa végzett feladatok költséghatékonyságát, helyénvaló, hogy az Ügynökség igazgatótanácsa jogosult legyen prioritásként kezelni bizonyos feladatokat és tevékenységeket az Ügynökség éves és a többéves tervezése során.

(11) E sajátos feladatokon túlmenően az Ügynökségnek – a Bizottság vagy a tagállamok kérésére – horizontális technikai segítséget kell nyújtania a hatáskörébe és a célkitűzései közé tartozó bármely olyan feladat végrehajtásához, amely a jövőbeli uniós szintű igényekből és fejleményekből fakad. Annak eldöntésekor, hogy bele kell-e foglalni az ilyen többletfeladatokat az Ügynökség egységes programozási dokumentumába az Ügynökség éves vagy többéves munkaprogramja részeként, az igazgatótanácsnak figyelembe kell vennie a rendelkezésre álló humán- és pénzügyi erőforrásokat. Erre azért van szükség, hogy bizonyos, az Ügynökség számára alapvető feladatok szükség esetén előnyben részesíthetők legyenek.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2005/35/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a hajókról történő szennyezésre vonatkozó nemzetközi normák végrehajtásáról és a szennyezéssel elkövetett jogsértések esetén alkalmazandó közigazgatási szankciók bevezetéséről (HL L 255., 2005.9.30., 11. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/35/oj).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/16/EK irányelve (2009. április 23.) a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről (HL L 131., 2009.5.28., 57. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/16/oj).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/18/EK irányelve (2009. április 23.) a tengeri szállítási ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálására irányadó alapelvek megállapításáról, valamint az 1999/35/EK tanácsi irányelv és a 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 131., 2009.5.28., 114. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/18/oj).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/21/EK irányelve (2009. április 23.) a lobogó szerinti állammal szembeni követelmények teljesítéséről (HL L 131., 2009.5.28., 132. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/21/oj).

([8]) A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

(12) Az Ügynökség technikai szakértelem tekintetében élen jár a hatáskörébe tartozó területeken, ezért – a tagállamok kérésére, a beleegyezésükkel és az igényeik szerint – képzési és kapacitásépítési tevékenységeket kell biztosítania számukra és ezeket a képzési és kapacitásépítési tevékenységeket a technológiailag legfejlettebb eszközök felhasználásával kell lebonyolítania.

(13) Az Ügynökség szakértelmét a továbbiakban is fejleszteni kell a tengerhasznosítási területen végzett kutatásokkal és az e területet érintő uniós tevékenységekben való közreműködéssel. Az Ügynökségnek az igazgatótanáccsal szoros együttműködésben és proaktív szemlélettel hozzá kell járulnia a tengerészeti biztonság és a tengeri védelem fokozására, valamint a hajózás dekarbonizációjának és a hajók okozta szennyezés megelőzésének előmozdítására irányuló célkitűzésekhez. E tekintetben az Ügynökség javasolhat a Bizottságnak olyan erre vonatkozó, nem kötelező erejű iránymutatást, ajánlásokat vagy kézikönyveket, amelyek segíthetnek a Bizottságnak, a tagállamoknak vagy a tengerhasznosítási ágazat szereplőinek az említett célkitűzések megvalósításában.

(14) A tengerészeti biztonságot illetően az Ügynökségnek proaktív szemléletet kell kialakítania a biztonsági kockázatok és kihívások meghatározásában. Ennek alapján háromévente jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a tengerészeti biztonság terén elért eredményekről. Ezenkívül az Ügynökségnek továbbra is segítenie kell a Bizottságot és a tagállamokat a vonatkozó uniós jogi aktusok végrehajtásában, különösen a lobogó szerinti és a kikötő szerinti államok kötelezettségei, a tengeri biztonsági vizsgálatok, a személyhajók biztonsága, a 391/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) 2. cikkének e) pontjában meghatározottak szerinti elismert szervezetek és a tengerészeti felszerelések terén. Az Ügynökség – a tengerészeti biztonság folyamatosan változó jellegének tudatában – az igazgatótanács előzetes jóváhagyását követően segítheti a Bizottságot és a tagállamokat a tengerészeti biztonsággal kapcsolatos új területeken, anélkül, hogy ez sértené a tagállamok e területeken fennálló hatásköreit. Fontos továbbá további statisztikákat gyűjteni a tengerészek képzése és képesítése területén, valamint – az igazgatótanács kérésére – a tengerészek fedélzeti munka- és életkörülményeire vonatkozó releváns nemzetközi egyezmények – többek között adott esetben a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezmény – végrehajtásáról, annak támogatása céljából, hogy nőjön a tengerész szakma vonzereje, valamint olyan megfelelő stratégiai válaszok kerüljenek kidolgozásra, amelyek célja a tengerészek toborzása és a tengerészeknek a tevékenységük gyakorlásában való megtartása. A párhuzamosságok elkerülése érdekében különös figyelmet kell fordítani a releváns nemzetközi szervezetek által már elvégzett munkára.

(15) Az 1406/2002/EK rendelet legutóbbi, 2013. évi érdemi módosítása óta a tengerhasznosítási ágazatban jelentős jogalkotási fejleményekre került sor a fenntarthatóság tekintetében, így például a környezetszennyezés megelőzésével és elhárításával, a környezetvédelemmel, valamint a dekarbonizációval kapcsolatban. Az eddig az Ügynökség megbízatásának hatálya alá tartozó feladatokon, például a hajók és az olaj- és gázipari létesítmények okozta szennyezésnek – főként a 2005/35/EK irányelvvel létrehozott CleanSeaNet üzemeltetése révén történő – megelőzésén túlmenően az Ügynökségnek továbbra is segítenie kell a Bizottságot az (EU) 2019/883 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) végrehajtásában. Ennek a feladatnak be kell kerülnie az Ügynökség naprakésszé tett megbízatásába. Megnövekedett igény keletkezett továbbá arra, hogy az Ügynökség továbbra is segítséget nyújtson a 2008/56/EK ([11]) és az (EU) 2016/802 ([12]) európai parlamenti és tanácsi irányelv hajózással kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásához. Az Ügynökségnek háromévente jelentést kell benyújtania az említett irányelvek végrehajtása terén elért eredményekről. Az Ügynökség – a tengerhasznosítási ágazat folyamatosan változó jellegének tudatában – az igazgatótanács előzetes jóváhagyását követően segítheti a Bizottságot és a tagállamokat a környezetvédelemmel és a légszennyezéssel kapcsolatos új területeken, anélkül, hogy ez sértené a tagállamok e területeken fennálló hatásköreit.

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács 391/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek közös szabályairól és szabványairól (HL L 131., 2009.5.28., 11. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/391/oj).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/883 irányelve (2019. április 17.) a hajókról származó hulladékok leadására alkalmas kikötői befogadólétesítményekről, a 2010/65/EU irányelv módosításáról, valamint a 2000/59/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2019.6.7., 116. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/883/oj).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/802 irányelve (2016. május 11.) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről (HL L 132., 2016.5.21., 58. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/802/oj).

(16) Az Ügynökség által a Bizottságnak és a tagállamoknak a 2008/56/EK irányelv végrehajtásában nyújtott segítséggel összefüggésben az Ügynökségnek adott esetben további kutatásokat kell végeznie a tengervizek jó környezeti állapotának elérésével, a műanyag pelletek kiszóródásával és a víz alatti sugárzott zajjal kapcsolatos kérdésekben.

(17) A hajózási ágazat dekarbonizációja terén a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) jelenleg is erőfeszítéseket tesz a nemzetközi tengeri kibocsátások korlátozására, és ezeket az erőfeszítéseket – köztük az IMO által 2023-ban elfogadott, a hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére irányuló módosított stratégia gyors végrehajtását – ösztönözni kell. Uniós szinten kidolgozásra kerültek a tengerhasznosítási ágazat dekarbonizációjának támogatására és fenntarthatóságának további előmozdítására irányuló szakpolitikák és jogi aktusok, különösen a 2019. december 11-i bizottsági közleményben meghatározott európai zöld megállapodásban, a 2020. december 9-i bizottsági közleményben meghatározott a „Fenntartható és intelligens mobilitási stratégia – az európai közlekedés időtálló pályára állítása” című stratégiában, a 2021. július 14-i bizottsági közleményben meghatározott „Irány az 55 %!” című jogalkotási csomagban és a 2021. május 12-i, „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára, uniós cselekvési terv: »Út a szennyező anyag-mentes levegő, víz és talaj felé«” bizottsági közleményben meghatározott szennyező anyag-mentességi cselekvési tervben foglaltaknak megfelelően. Következésképpen az Ügynökség megbízatásának a tengerhasznosítási ágazatból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének szükségességét is tükröznie kell.

(18) Miközben az Ügynökségnek továbbra is segítenie kell a Bizottságot és a tagállamokat az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([13]) végrehajtásában, további segítséget kell nyújtania az „Irány az 55 %!” jogalkotási csomagból származó, a hajózási ágazat dekarbonizációjára irányuló új szabályozási intézkedéseknek – például az (EU) 2023/1805 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([14]) –, valamint a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([15]) hajózással kapcsolatos rendelkezéseinek a végrehajtásához. Ez a segítség magában foglalja az (EU) 2015/757 rendelet és az (EU) 2023/1805 rendelet szerinti uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (a továbbiakban: EU ETS) azon hátrányos következményeinek nyomon követését és jelentését, amelyek az uniós kikötőket érintik a kikötői forgalmat, a kikötők elkerülését, valamint a forgalomnak a harmadik országbeli átrakodási kikötőkbe való áthelyeződését illetően. Az Ügynökségnek továbbra is élen kell járnia a szakértelem terén uniós szinten annak érdekében, hogy segítséget tudjon nyújtani a tengerhasznosítási ágazatnak a megújuló és alacsony kibocsátású tüzelőanyagokra való átálláshoz, ehhez pedig a hajók fenntartható, alternatív villamosenergia-forrásainak – például az (EU) 2023/1805 rendeletben meghatározottak szerinti kibocsátásmentes technológiáknak, part menti villamosenergia-ellátásnak vagy széllel segített meghajtásnak, illetve a napenergiával segített meghajtásnak – az elterjesztéséhez és alkalmazásához kötődő uniós jogi aktusok végrehajtása és fejlesztése, valamint az energiahatékonyság-javító megoldások – például a sebességoptimalizálás alkalmazása – szempontjából releváns kutatásokat kell végeznie. A hajózási ágazat dekarbonizációja terén elért eredmények figyelemmel kísérése érdekében az Ügynökségnek háromévente jelentést kell benyújtania a Bizottságnak az üvegházhatású gázok csökkentéséért tett erőfeszítésekről, többek között az ezzel összefüggő esetleges ajánlásairól.

(19) A tengeri védelem terén az Ügynökségnek továbbra is technikai segítséget kell nyújtania a 2004/725/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([16]) keretében a Bizottság által végzett ellenőrzésekhez. Mivel az elmúlt években jelentősen megnövekedett a kiberbiztonsági események száma a tengerhasznosítási ágazatban, az Ügynökségnek támogatást kell nyújtania a tengerhasznosítási ágazatot érintő kiberbiztonsági események megelőzésére és az ágazat kiberrezilienciájának fokozására irányuló uniós erőfeszítésekhez azzal, hogy megkönnyíti a kiberbiztonsági eseményekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok és információk cseréjét a tagállamok között.

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatású gáz-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/757/oj).

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1805 rendelete (2023. szeptember 13.) a megújuló és alacsony kibocsátású tüzelőanyagok tengeri szállításban való alkalmazásáról, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 234., 2023.9.22., 48. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj).

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/725/EK rendelete (2004. március 31.) a hajók és kikötőlétesítmények védelmének fokozásáról (HL L 129., 2004.4.29., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/725/oj).

(20) Az Ügynökségnek folytatnia kell a 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([17]) létrehozott, a hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer, és más, a tengeri helyzetkép kialakításának alapjául szolgáló egyéb rendszerek üzemeltetését. E tekintetben az Ügynökségnek változatlanul meghatározó szerepet kell betöltenie az (EU) 2021/696 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([18]) létrehozott, a Kopernikusz program irányítási és pénzügyi keretén belüli Kopernikusz biztonsági szolgáltatás (Kopernikusz program) tengeri védelmi komponensének kezelésében, és továbbra is fel kell használnia a rendelkezésre álló legkorszerűbb technológiákat, például a távirányítású légijármű-rendszereket, ezzel hasznos felügyeleti és megfigyelési eszközt biztosítva a tagállamoknak és más uniós szerveknek. E szolgáltatások mellett az Ügynökség bizonyította, hogy stratégiai szerepe van a tengeri helyzetismeret biztosításában, amellyel támogatást nyújt különböző válsághelyzetekben, ilyenek például a koronavírus okozta válság és Oroszország Ukrajna ellen indított agressziós háborúja. Következésképpen az Ügynökségnek a hét minden napján, a nap 24 órájában működő központot kell üzemeltetnie, annak érdekében, hogy a központ ilyen veszélyhelyzetekben segítséget tudjon nyújtani a Bizottságnak és a tagállamoknak.

(21) Az Unió új geopolitikai kihívásokkal néz szembe, amelyek további fenyegetéseket jelentenek a tengerészeti biztonságra és a tengeri környezetre nézve. Az Ügynökség azon meglévő kapacitásainak, amelyek a tengeri helyzetismeret biztosítására szolgálnak – beleértve a hajók mozgásának felügyeletét is –, támogatást kell nyújtaniuk a parti tagállamok számára, többek között a hajók közötti gyanús átrakodásoknak, valamint a hajófedélzeti automatikus azonosító rendszer (AIS) jogellenes zavarásával, kikapcsolásával vagy az ahhoz való hozzáférés más módon történő megakadályozásával kapcsolatos incidenseknek a nyomon követésével és jelentésével, továbbá a 2002/59/EK irányelvvel létrehozott uniós tengeri információcsere-rendszeren (SafeSeaNet) alapuló információcsere elősegítésével, amely lehetővé teszi az információk fogadását, tárolását, lekérdezését és cseréjét a tengerészeti biztonság, a kikötői és tengeri védelem, a tengeri környezet védelme, valamint a tengeri forgalom és a tengeri szállítás hatékonysága érdekében. Ez támogatná a parti tagállamokat abban, hogy kezelni tudják az IMO közgyűlése által 2023. december 6-án elfogadott, A.1192(33) sz. határozatban meghatározott „sötét flotta” vagy „árnyékflotta” által jelentett kihívásokat.

(22) Az Ügynökségnek a tengeri helyzetismeret és az elemzési adatok biztosításával kapcsolatos feladata részeként szükség szerint segítenie kell a tagállamokat, a Bizottságot és más uniós szerveket a – többek között a fejlett automatizálást alkalmazó technológiákat használó – hajók mozgásának és a hajózást fenyegető veszélyeknek a megfigyelésében. A hajózást fenyegető ilyen veszélyek – amelyek környezeti hatással is járhatnak – magukban foglalhatják például a tengeren elveszített és sodródó konténereket, valamint az elveszített vagy más módon a környezetbe juttatott halászeszközöket.

(23) Az adatok digitalizálása az adatgyűjtés és -közlés terén bekövetkezett technológiai fejlődés velejárója, és célja a költségek csökkentéséhez és a humán erőforrások hatékony felhasználásához való hozzájárulás. A tengeri autonóm vízfelszíni hajók szolgálatba állítása és üzemeltetése, valamint a kapcsolódó digitális és technológiai fejlődés számos új lehetőséget kínál az adatgyűjtés és az integrált rendszerek kezelése szempontjából. Ez lehetőségeket teremt több folyamat esetleges digitalizációjához, automatizálásához és egységesítéséhez, ami hozzájárul a tengeri műveletek – köztük a felügyeleti mechanizmusok – biztonságának, védelmének, fenntarthatóságának és hatékonyságának uniós szintű megkönnyítéséhez, egyúttal pedig csökkenti a tagállamokra háruló adminisztratív terhet. E tekintetben az Ügynökségnek többek között meg kell könnyítenie és elő kell mozdítania az elektronikus tanúsítványok használatát, a műszaki adatok gyűjtését, rögzítését és értékelését, a meglévő adatbázisok szisztematikus kihasználását, ideértve azok innovatív informatikai és mesterséges intelligencián alapuló eszközök használatával történő kölcsönös gyarapítását is. Az Ügynökség emellett hozzájárulhat a közös európai mobilitási adattér tengerészeti területéhez is, azzal a céllal, hogy csökkenjenek a tagállamok adminisztratív terhei. E munka során az Ügynökségnek szem előtt kell tartania annak szükségességét, hogy minden eszköz vagy rendszer felhasználóbarát és a már meglévő műszaki megoldásokkal interoperábilis legyen, annak érdekében, hogy a tagállamokat vagy az ágazatot ne terheljék szükségtelen költségek.

(24) Az Ügynökségre bízott feladatok megfelelő végrehajtása céljából helyénvaló, hogy az Ügynökség tisztviselői látogatásokat tegyenek a tagállamokban a tengerészeti biztonságot és a szennyezés megelőzését szolgáló uniós rendszer általános működésének ellenőrzése céljából. Az Ügynökségnek ellenőrzéseket is kell végeznie, hogy segítse a Bizottságot az uniós jog hatékony végrehajtásának értékelésében.

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/59/EK irányelve (2002. június 27.) a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 208., 2002.8.5., 10. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/59/oj).

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/696 rendelete (2021. április 28.) az uniós űrprogram és az Európai Unió Űrprogramügynökségének a létrehozásáról, valamint a 912/2010/EU, az 1285/2013/EU és a 377/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 170., 2021.5.12., 69. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/696/oj).

(25) Az IMO szakmai szervei, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) és a kikötő szerint illetékes állam által végzett ellenőrzésről szóló, 1982. január 26-án Párizsban aláírt memorandum (a továbbiakban: a Párizsi Memorandum) keretében végzett releváns tevékenységekhez való hozzájárulás érdekében lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság és a tagállamok technikai segítségnyújtás és szakértelem iránti megkeresésekkel fordulhassanak hozzá az uniós hatásköröket érintő kérdéseket illetően. A Bizottságnak ehhez hasonlóan a harmadik országok tengeri színtéren történő támogatásához is szüksége lehet az Ügynökség technikai segítségére, különösen a kapacitásépítés, valamint a környezetszennyezés megelőzésére és elhárítására szolgáló eszközök tekintetében. A harmadik országoknak nyújtott támogatás tekintetében figyelembe kell venni a rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrásokat, és az nem érintheti hátrányosan az Ügynökség prioritásait.

(26) A parti őrségi feladatokat ellátó nemzeti hatóságok számos különböző feladatot végeznek, többek között tengerészeti biztonsági, tengervédelmi, kutatási és mentési, határellenőrzési, halászati ellenőrzési, vámellenőrzési, általános bűnüldözési és környezetvédelmi tevékenységeket is. Az Ügynökségnek, az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([19]) létrehozott Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökségnek (Frontex) és az (EU) 2019/473 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([20]) létrehozott Európai Halászati Ellenőrző Hivatalnak (EFCA) – különösen a Tanács által 2023. október 24-én jóváhagyott felülvizsgált uniós tengeri védelmi stratégiával és az ahhoz kapcsolódó cselekvési tervvel összhangban – a saját megbízatásuk keretein belül ezért meg kell erősíteniük egyrészt az egymással, másrészt a parti őrségi feladatokat ellátó tagállami hatóságokkal – például az európai parti őrség működési fórumán (ECGFF) keresztül – folytatott együttműködést a tengeri helyzetismeret javítása, valamint a koherens és költséghatékony intézkedések támogatása érdekében.

(27) E rendelet végrehajtása nem érintheti az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztást, valamint a tagállamoknak a nemzetközi egyezmények – például az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS), az IMO egyezményei, többek között az „Életbiztonság a tengeren" tárgyú nemzetközi egyezmény (SOLAS), a tengeri felkutatásról és mentésről szóló nemzetközi egyezmény (SAR-egyezmény), a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (MARPOL) és a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló nemzetközi egyezmény (STCW-egyezmény), és egyéb vonatkozó nemzetközi tengerjogi eszközök – értelmében fennálló kötelezettségeit.

(28) Az Ügynökség döntéshozatali folyamatának egyszerűsítése érdekében hatékony és eredményes irányítási struktúrát kell bevezetni. E célból a tagállamoknak és a Bizottságnak képviseltetniük kell magukat a szükséges – többek között a költségvetés megállapítására, valamint az egységes programozási dokumentum jóváhagyására vonatkozó – hatáskörrel rendelkező igazgatótanácsban. Az igazgatótanácsnak általános és stratégiai iránymutatásokat kell adnia az Ügynökség tevékenységéhez, és az igazgatási és költségvetési kérdések felügyeletének megerősítése érdekében szorosabban be kell kapcsolódnia az Ügynökség tevékenységeinek nyomon követésébe. Az igazgatótanács számára lehetővé kell tenni, hogy tanácsadó csoportokat vagy munkacsoportokat hozzon létre azzal a feladattal, hogy megfelelő módon előkészítsék az igazgatótanács üléseit, valamint hogy támogassák döntéshozatali folyamatát és a határozatainak utánkövetését és végrehajtását. Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató vezeti.

(29) Az igazgatótanácsi határozatok átláthatóságának biztosítása érdekében az érintett ágazatok képviselői – szavazati jog nélkül – részt vehetnek az igazgatótanács üléseinek egyes részein. A különböző érdekelt felek képviselőit a Bizottságnak kell kineveznie az uniós szintű reprezentativitásuk alapján.

(30) Az Ügynökségnek feladatai megfelelő ellátásához jogi személyiséggel és önálló költségvetéssel kell rendelkeznie, amelyet főként uniós hozzájárulásból, valamint harmadik országok és más szervezetek által fizetett díjakból finanszíroznak. Az Ügynökség függetlenségét és pártatlanságát semmilyen tagállamtól vagy harmadik országtól kapott pénzügyi hozzájárulás nem veszélyeztetheti. Az Ügynökségnek a napi feladatai független ellátásához, valamint vélemények, ajánlások és határozatok független módon történő kibocsátásához átlátható szervezeti rendszerrel kell rendelkeznie, ügyvezető igazgatójára pedig az Ügynökség tekintetében teljeskörű felelősséget kell ruházni. Az Ügynökség személyzetének függetlennek kell lennie, tagjait pedig mind rövid, mind hosszú távú szerződéses alapon kell alkalmazni ahhoz, hogy biztosított legyen a szervezeti ismeretek és az üzletmenet-folytonosság fenntartása, és ezzel egyidejűleg a tengerhasznosítási ágazattal kapcsolatos szakismeretek szükséges és folyamatos cseréje is. Az Ügynökség kiadásainak a személyzeti, igazgatási, infrastrukturális és működési költségeket is magukban kell foglalniuk.

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/473 rendelete (2019. március 19.) az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalról (HL L 83., 2019.3.25., 18. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/473/oj).

(31) Az összeférhetetlenségek megelőzése és kezelése érdekében alapvetően fontos, hogy az Ügynökség pártatlanul járjon el, feddhetetlen legyen, valamint szigorú szakmai előírásokat állapítson meg. Nem merülhet fel annak megalapozott gyanúja, hogy egy adott döntést esetleg az Ügynökségnek az Unió egészét szolgáló szerepével ütköző érdekek, illetve az igazgatótanács bármely tagjának olyan magánérdekei vagy kapcsolatai befolyásolnak, amelyek ténylegesen vagy potenciálisan ellentétben állnak az érintett személy hivatali kötelességeinek megfelelő teljesítésével. Az igazgatótanácsnak ezért átfogó összeférhetetlenségi szabályokat kell elfogadnia és nyilvánosan elérhetővé tennie.

(32) Az Ügynökség tevékenységeihez kapcsolódó átfogóbb stratégiai jövőkép elősegítené erőforrásai hatékonyabb tervezését és kezelését, valamint hozzájárulna teljesítményének jobb minőségéhez. Ezt a megközelítést az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelet is megerősíti és alátámasztja. Ezért az igazgatótanácsnak az érdekelt felekkel folytatott megfelelő konzultációt követően az éves munkaprogramokat és a többéves munkaprogramot egyaránt magában foglaló egységes programozási dokumentumot kell elfogadnia, amelyet rendszeres időszakonként aktualizálnia kell.

(33) Ha az Ügynökség a megbízatása szerint az erőforrásaira gyakorolt hatás személyzeti és költségvetési szempontból történő mérlegelését és elemzését igénylő feladatok ellátására kap felkérést, az igazgatótanács csak az említett elemzés elvégzése után foglalhatja bele e feladatokat az egységes programozási dokumentumba. Az elemzés során meg kell jelölni, milyen erőforrások szükségesek ahhoz, hogy az Ügynökség el tudja látni ezeket az új feladatokat, és hogy mindez kedvezőtlenül érinti-e az Ügynökség meglévő feladatait, vagy szükségessé teszi-e azok újraorientálását.

(34) Az Ügynökségnek megfelelő forrásokkal kell rendelkeznie feladatai ellátásához, és önálló költségvetést kell biztosítani számára. Ezt elsősorban az Unió általános költségvetéséből származó hozzájárulásból kell finanszírozni. Az uniós költségvetési eljárást kell alkalmazni az uniós hozzájárulásra, valamint minden egyéb, az Unió általános költségvetésének terhére nyújtott támogatásra. Az elszámolások ellenőrzését az Európai Számvevőszék végzi.

(35) Az Ügynökségnek pénzügyi megtakarítások elérése érdekében adott esetben szorosan együtt kell működnie más uniós intézményekkel, ügynökségekkel és szervekkel, különösen azokkal, amelyek székhelye ugyanazon tagállamban található.

(36) A számos decentralizált ügynökségnek az elmúlt években történt létrehozatalával együtt az ügynökségek számára előirányzott uniós támogatás kezelése átláthatóbbá és ellenőrizhetőbbé vált, különösen ami a díjak költségvetésbe vonását, a pénzügyi ellenőrzést, a végrehajtás felelőssége alóli mentesítés hatáskörét, a nyugdíjrendszerbe fizetett járulékokat és a belső költségvetési eljárást (magatartási kódexet) illeti. Ehhez hasonlóan a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([21]) korlátozás nélkül kell alkalmazni az Ügynökségre, és az Ügynökségnek csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága közötti, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz ([22]).

(37) mivel e rendelet célját, nevezetesen az Unióban történő tengerészeti szállítás területére vonatkozó uniós jog hatékony alkalmazásában és végrehajtásában a Bizottságnak és a tagállamoknak segítséget nyújtó szakosodott szerv létrehozását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a folytatandó együttműködés miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(38) Az Ügynökség megfelelő működése érdekében bizonyos alapelveket érvényre kell juttatni ahhoz, hogy az Ügynökség irányítása az ügynökségek tevékenységeinek észszerűsítése és teljesítményük javítása céljából elfogadott együttes nyilatkozat és közös megközelítés szerint történjen.

(39) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.

(40) Az 1406/2002/EK rendelettel létrehozott Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség ugyanaz a jogi személy marad, és folytatja minden tevékenységét és eljárását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([22]) HL L 136., 1999.5.31., 15. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS CÉLKITŰZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet létrehozza az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (a továbbiakban: az Ügynökség).

Az e rendelet által létrehozott Ügynökség az 1406/2002/EK rendelettel létrehozott Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség helyébe lép és annak jogutódja.

(2) Ez a rendelet átfogó szabályokat ír elő az Ügynökség feladataira, működésére és irányítására vonatkozóan.

(3) Az Ügynökség segítséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a tengeri szállítással kapcsolatos uniós jog eredményes alkalmazásához és végrehajtásához az Unió egész területén. Az Ügynökség e célból együttműködik a tagállamokkal és a Bizottsággal, továbbá technikai, operatív és tudományos segítséget nyújt nekik az Ügynökség 2. cikkben, valamint II. és III. fejezetben meghatározott feladatai és célkitűzései keretében.

(4) A (3) bekezdés szerinti segítségnyújtás révén az Ügynökség különösen a vonatkozó uniós jogi aktusok megfelelő alkalmazásában támogatja a tagállamokat és a Bizottságot, és hozzájárul a tengeri forgalom és a tengeri szállítás e rendelet szerinti általános hatékonyságához, hogy megkönnyítse az Unió tengeri szállítás terén kitűzött céljainak elérését.

(5) Az Ügynökség által nyújtott segítség és a 4–11. cikkben meghatározott feladatok nem érintik a tagállamok jogait és kötelezettségeit.

2. cikk

Az Ügynökség célkitűzései

(1) Az Ügynökség fő célkitűzései a következők biztosítására irányulnak: magas, egységes és hatékony szintű tengerészeti biztonság a balesetek számának maximális csökkentése érdekében, magas, egységes és hatékony szintű tengeri védelem, a hajók okozta üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése és a tengerhasznosítási ágazat környezeti fenntarthatóvá tétele, a hajók okozta szennyezés megelőzése és elhárítása, valamint az olaj- és gázipari létesítmények által okozott tengerszennyezés elhárítása.

(2) Az Ügynökség további célkitűzése, hogy támogassa a tengerhasznosítási ágazaton belül a digitalizációt és az adminisztratív terhek csökkentését azáltal, hogy megkönnyíti az egyszerűsítést támogató elektronikus adattovábbítást, valamint az integrált tengerfelügyeleti és tengeri helyzetismereti rendszereknek és szolgáltatásoknak a Bizottság és a tagállamok részére történő biztosítását.

II. FEJEZET

AZ ÜGYNÖKSÉG FELADATAI

3. cikk

Horizontális technikai segítségnyújtás

(1) Az Ügynökség segíti a Bizottságot:

a) az Ügynökség célkitűzéseinek körébe tartozó, kötelező erejű uniós jogi aktusok hatékony végrehajtásának nyomonkövetésében, különösen az e rendelet 10. cikkében említett látogatások és ellenőrzések elvégzésével;

b) az Ügynökség célkitűzéseinek körébe tartozó, vonatkozó uniós jogi aktusoknak – különösen a releváns nemzetközi jog alakulásának megfelelően történő – naprakésszé tételére és fejlesztésére irányuló előkészítő munkában;

c) az uniós jogalkotási aktusok által a Bizottságra ruházott egyéb, az Ügynökség céljai közé tartozó feladatok ellátásában.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában az Ügynökség fejlesztéseket javasolhat a Bizottságnak.

(2) Az Ügynökség együttműködik a tagállamokkal az alábbiakban:

a) adott esetben megfelelő kapacitásépítési és képzési tevékenységek szervezése az Ügynökség célkitűzéseinek körébe és a tagállamok felelősségi körébe tartozó területeken;

b) technikai megoldásoknak, többek között a releváns operatív szolgáltatások nyújtásának a kidolgozása és technikai segítség nyújtása az Ügynökség célkitűzéseinek körébe tartozó uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges nemzeti kapacitások kiépítéséhez.

E bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában az Ügynökség megfelelő képességeket alakít ki az Ügynökség célkitűzései szempontjából releváns képzési tevékenységek kidolgozása, megvalósítása és koordinálása céljából. A biztosított képzési tevékenységeknek a részleteit a tagállamokkal és a Bizottsággal szorosan egyeztetve kell kidolgozni, és azokat az igazgatótanácsnak e rendelet 17. cikkével összhangban jóvá kell hagynia, maradéktalanul tiszteletben tartva az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 166. cikkét.

(3) Az Ügynökség a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének és terjesztésének támogatásával előmozdítja és megkönnyíti a tagállamok által az uniós jogi aktusok végrehajtása során egymással és a Bizottsággal folytatott együttműködést.

(4) Az Ügynökség a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére, az igazgatótanács 17. cikk szerinti előzetes jóváhagyásával közreműködik uniós szintű tengerkutatási tevékenységekben, amennyiben ez az Ügynökség célkitűzéseinek teljesítéséhez szükséges. E tekintetben az Ügynökség segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak a fő kutatási témák kiválasztásában – más, uniós szintű kutatási tevékenységek sérelme nélkül –, továbbá az Ügynökség célkitűzései szempontjából lényeges, folyamatban lévő és befejezett kutatási projektek elemzésében. Az Ügynökség az egyéb uniós szervek és a tagállamok kutatási és innovációs tevékenységei közötti szinergiák létrehozásához való hozzájárulása részeként adott esetben – a szellemi tulajdonra vonatkozó szabályok és biztonsági szempontok figyelembevételével – a Bizottság jóváhagyását követően terjeszti a kutatási és innovációs tevékenységek eredményeit.

(5) Amennyiben a feladatainak elvégzéséhez szükséges, az Ügynökség tanulmányokat készíthet a Bizottság bevonásával és – adott esetben – konzultációs irányítócsoportok közreműködésével, továbbá a tagállamok, valamint – indokolt esetben – az adott témában szakértelemmel rendelkező szociális partnerek és ágazati képviselők bevonásával.

(6) Az Ügynökség által végzett kutatások és az általa készített tanulmányok alapján, továbbá saját tevékenységei – különösen a látogatások és az ellenőrzések – során, valamint az információknak és a bevált gyakorlatoknak a tagállamokkal és Bizottsággal folytatott cseréje révén szerzett tapasztalatok alapján az Ügynökség a Bizottsággal és az igazgatótanáccsal egyetértésben releváns, nem kötelező erejű ajánlásokat, iránymutatásokat vagy kézikönyveket készíthet, melyek támogatják a tagállamokat – és adott esetben az ágazati szereplőket – a vonatkozó uniós jogi aktusok végrehajtásában.

4. cikk

A tengerészeti biztonsággal kapcsolatos feladatok

(1) Az Ügynökség figyelemmel kíséri a tengeri szállítás biztonsága terén az Unióban elért eredményeket, kockázatelemzéseket végez a rendelkezésre álló adatok alapján, és biztonsági kockázatértékelési modelleket készít a biztonsági kihívások és kockázatok feltárása érdekében. Az Ügynökség háromévente jelentést nyújt be a Bizottságnak a tengerészeti biztonság terén elért eredményekről; e jelentésben uniós vagy nemzetközi szinten figyelembe vehető esetleges technikai ajánlásokat is megfogalmazhat, különösen azokkal az esetleges biztonsági kockázatokkal kapcsolatban, amelyek a hajók fenntartható alternatív energiaforrásainak fejlesztéséből, elterjedéséből és alkalmazásából erednek, beleértve az (EU) 2023/1805 rendeletben meghatározottak szerinti kibocsátásmentes technológiákat és part menti villamosenergia-ellátást.

(2) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat a 2009/21/EK irányelv végrehajtásában. Az Ügynökség– adott esetben és a tagállamok támogatási igényei alapján – mindenekelőtt a lobogó szerinti állam ellenőrei és a lobogó szerinti állam felügyelői számára tartott megfelelő képzési tevékenységek szervezésével segíti a Bizottságot, az említett irányelv 4c. cikkében említettek szerint. Emellett az Ügynökség segíti a Bizottságot az említett irányelv 6. cikkével összhangban interoperábilis digitális portál, annak 6a. cikkével összhangban pedig hajóinformációs adatbázis kifejlesztésével, fenntartásával és frissítésével, valamint azzal, hogy létrehozza az említett irányelv 9b. cikkében említett elektronikus jelentéstételi eszközt, és az azáltal gyűjtött adatok alapján ajánlásokat tehet a Bizottságnak.

Az Ügynökség olyan megfelelő eszközök és szolgáltatások kialakításával segíti a Bizottságot, amelyekkel igény esetén segít a tagállamoknak a 2009/21/EK irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítésében.

(3) Az Ügynökség segítséget nyújt a Bizottságnak a 2009/16/EK irányelv 24. cikkében előírt ellenőrzési adatbázis kifejlesztéséhez, fenntartásához és naprakésszé tételéhez, és kifejleszti, fenntartja és naprakészen tartja az említett irányelv 24a. cikkében előírt validálási eszközt, valamint támogatást nyújt a tagállamoknak. Az Ügynökség az említett adatbázisban gyűjtött adatok alapján segítséget nyújt a Bizottságnak a releváns információk elemzésében és az alacsony vagy nagyon alacsony teljesítményt nyújtó hajókkal és társaságokkal kapcsolatos információk 2009/16/EK irányelv szerinti közzétételében.

Az Ügynökség megfelelő eszközöket és szolgáltatásokat biztosít, amelyekkel segít a tagállamoknak – amennyiben ezt kérik – a 2009/16/EK irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítésében.

Az Ügynökség továbbá segíti a Bizottságot – a tagállamokkal együttműködve és a Párizsi Memorandum keretében létrejött megállapodás szerint – szakmai képzési program kidolgozásával a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzést végző tagállami ellenőrök számára, a 2009/16/EK irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

(4) Az Ügynökség segíti a Bizottságot a 2009/18/EK irányelv 17. cikkében előírt, a tengeri balesetek európai adatbázisának létrehozásában és karbantartásában. Az Ügynökség az említett adatbázisban gyűjtött adatok alapján éves áttekintést készít a tengeri balesetekről és rendkívüli eseményekről. Az érintett tagállamok tengeri biztonsági vizsgálatot végző hatóságainak kérésére, és feltéve, hogy nem merül fel összeférhetetlenség, az Ügynökség működési támogatást nyújt az említett tagállamok számára tengeri biztonsági vizsgálataik lefolytatásához. Az Ügynökség elemzi továbbá a tengeri biztonsági vizsgálatról szóló jelentéseket annak érdekében, hogy a releváns levonható tanulságokat illetően azonosítsa az uniós szintű hozzáadott értéket.

Az Ügynökség a tagállamok tengeri biztonsági vizsgálatot végző hatóságai igényeinek megfelelően rendszeres képzést biztosít.

(5) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat a 98/41/EK tanácsi irányelv ([23]), valamint a 2003/25/EK ([24]) és a 2009/45/EK ([25]) európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásában. Az Ügynökség segíti a Bizottságot – különösen a 2009/45/EK irányelv 9. cikke (4) bekezdésének hetedik albekezdésében és a 98/41/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdésének a) pontjában előírt intézkedések nyilvántartására szolgáló – adatbázis létrehozásában és karbantartásában, valamint segítséget nyújt a Bizottságnak az említett intézkedések értékelésében.

(6) Az Ügynökség megkönnyíti a Bizottság és a tagállamok közötti együttműködést és információcserét a felügyeleti és tanúsítási feladatokat ellátó elismert szervezetek 391/2009/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelése céljából. Az Ügynökség különösen:

a) véleményt fogalmaz meg a Bizottságnak az elismert szervezetek 391/2009/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti, Bizottság általi értékeléséről;

b) megfelelő tájékoztatást nyújt a tagállamoknak a Bizottság által a 391/2009/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerint végzett értékelés alátámasztására az Ügynökség által tett látogatásokkal és lefolytatott ellenőrzésekkel összefüggésben, hogy támogassa az elismert szervezeteknek a 2009/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([26]) 9. cikke szerinti ellenőrzését, ezzel segítve a tagállamokat a lobogó szerinti államként rájuk háruló uniós és nemzetközi kötelezettségek teljesítésében;

([23]) A Tanács 98/41/EK irányelve (1998. június 18.) a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról (HL L 188., 1998.7.2., 35. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/41/oj).

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/25/EK irányelve (2003. április 14.) a ro-ro személyhajókra vonatkozó különleges stabilitási követelményekről (HL L 123., 2003.5.17., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/25/oj).

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/45/EK irányelve (2009. május 6.) a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről (HL L 163., 2009.6.25., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/45/oj).

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/15/EK irányelve (2009. április 23.) a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerészeti hatóságok vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól (HL L 131., 2009.5.28., 47. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/15/oj).

c) technikai segítséget nyújt a Bizottságnak a 391/2009/EK rendelet 5. és 6. cikkével és a vonatkozó előzetes értesítési követelményekkel összhangban az elismert szervezetek számára előírható helyreállító intézkedéseket vagy pénzbírságot illetően.

E bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásában az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat a 2009/21/EK irányelv 9a. cikkének végrehajtásában.

(7) Az Ügynökség segíti a Bizottságot a 2014/90/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([27]) végrehajtásában azzal, hogy technikai értékelést végez a biztonsági és környezetvédelmi szempontokról, ajánlásokat fogalmaz meg a tervezést, a gyártást és a teljesítményt érintő követelmények és vizsgálati előírások felsorolásával, valamint segíti a Bizottságot az említett irányelv 35. cikkének (4) bekezdésében előírt adatbázis létrehozásában és fenntartásában, és bejelentett értékelő szervezetek közötti együttműködés megkönnyítésében, azok koordinációs csoportjának technikai titkárságaként eljárva.

(8) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat a fejlett automatizálást alkalmazó technológiák fejlesztésével kapcsolatos biztonsági kockázatok azonosításában.

(9) Az Ügynökség elemzi az (EU) 2022/993 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([28]) összhangban a tengerészekről szolgáltatott és felhasznált statisztikákat. Emellett – az igazgatótanács kérésére – elemezheti azokat a statisztikákat is, amelyek a kikötő szerint illetékes állam által a 2009/16/EK irányelv alapján végzett ellenőrzések során az MLC 2006 kapcsán feltárt hiányosságokra vonatkoznak, azzal a céllal, hogy elősegítse a tengerészek fedélzeti munka- és életkörülményeinek javítását.

(10) Az Ügynökség – az igazgatótanács előzetes jóváhagyását követően – adott esetben támogatást nyújthat a Bizottságnak és a tagállamoknak a tengerészeti biztonsággal kapcsolatos új területeken, anélkül, hogy ez sértené a tagállamok e területeken fennálló hatásköreit.

5. cikk

A környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos feladatok

(1) Az Ügynökség költséghatékony módon támogatja a tagállamokat további, – többek között a fenntartható alternatív üzemanyagok vonatkozásában kifejlesztendő – szennyezéselhárítási operatív eszközökkel, a hajók okozta szennyezés, valamint az olaj- és gázipari létesítmények által okozott tengerszennyezés esetén.

Az Ügynökség a tisztítási műveletek elvégzéséért felelős érintett tagállam kérésére nyújt ilyen támogatást. Az ilyen támogatás nem érinti a parti államok arra vonatkozó felelősségét, hogy megfelelő szennyezéselhárító mechanizmusokkal rendelkezzenek, és annak tiszteletben kell tartania tagállamok között e területen folytatott együttműködést.

Az Ügynökség által a tagállamoknak nyújtott operatív eszközöknek figyelembe kell venniük és gondoskodniuk kell az ágazatnak a hajók fenntartható alternatív energiaforrások használatára való átállásáról. Adott esetben a szennyezés elleni intézkedések igénybevételére vonatkozó kérelmeket az 1313/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozattal ([29]) létrehozott uniós polgári védelmi mechanizmuson (a továbbiakban: az uniós polgári védelmi mechanizmus) keresztül kell benyújtani.

(2) Az Ügynökség annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat a tengeri környezetszennyezés elhárítására irányuló tevékenységekben, olyan kockázatelemzést készít és tart naprakészen valamennyi uniós tengeri medencére vonatkozóan, amely alapul szolgál az ügynökség olaj- és vegyi szennyezés elhárítására szolgáló hajóinak helymeghatározásához.

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/90/EU irányelve (2014. július 23.) a tengerészeti felszerelésekről és a 96/98/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 146. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/90/oj).

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/93 irányelve (2022. június 8.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 169., 2022.6.27., 45. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/993/oj).

([29]) Az Európai Parlament és a Tanács 1313/2013/EU határozata (2013. december 17.) az uniós polgári védelmi mechanizmusról (HL L 347., 2013.12.20., 924. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj).

(3) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat a lehetséges szennyezések észlelésében és a szennyező anyagokat a 2005/35/EK irányelv szerint jogellenesen kibocsátó hajók felkutatásában. Az Ügynökség különösen az említett irányelv 10–10d. cikkének végrehajtásához nyújt segítséget az alábbiak révén:

a) a SafeSeaNet részét képező európai műholdalapú szennyezésfelderítő szolgálat (CleanSeaNet), valamint azok jelentéstételi mechanizmusainak és rendszereinek fejlesztése és fenntartása;

b) a 2005/35/EK irányelv végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó információk gyűjtése, elemzése és terjesztése;

c) kapacitásépítés biztosítása az illetékes nemzeti hatóságok számára, valamint a bevált gyakorlatok közöttük folytatott cseréjének megkönnyítése;

d) online külső bejelentési csatorna létrehozása és fenntartása a hajószemélyzet által közölt, jogellenes szennyező anyag-kibocsátásokra vonatkozó információk fogadásához és kezeléséhez, valamint ezen információk továbbítása az érintett tagállamnak vagy tagállamoknak, biztosítva ugyanakkor a lehetséges jogsértéseket bejelentő személyek és személyes adataik szükséges védelmét.

(4) Az Ügynökség – az e rendelet 12. cikkének (2) bekezdésében említett munkamegállapodással összhangban – együttműködik más uniós ügynökségekkel, például az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal (EFCA).

(5) Az Ügynökség biztosítja a CleanSeaNet szolgáltatást és rendelkezésre bocsát bármilyen egyéb eszközt annak érdekében, hogy – a Bizottság vagy valamely tagállam kérésére – segítsen a Bizottságnak és a tagállamoknak az olaj- és gázipari létesítmények által okozott tengeri olajszennyezések kiterjedésének és környezeti hatásának figyelemmel kísérésében.

(6) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat az (EU) 2019/883 irányelv végrehajtásában, ideértve az említett irányelv 14. cikkében előírt ellenőrzési adatbázis kifejlesztését, fenntartását és naprakészen tartását is.

(7) Az Ügynökség a 2008/56/EK irányelv végrehajtásában segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak azzal, hogy a 2008/56/EK irányelv hajózással kapcsolatos rendelkezései révén hozzájárul az említett irányelvben meghatározottak szerinti tengervizek jó környezeti állapotának elérésére vagy fenntartására irányuló célkitűzés megvalósításához, valamint megkönnyíti számukra a meglévő eszközök, például az Ügynökség által nyújtott integrált tengeri szolgáltatások használatát.

(8) Az Ügynökség – a Bizottság vagy valamely tagállam kérésére – többek között operatív eszközökkel és szolgáltatásokkal segíti a Bizottságot és a tagállamokat az (EU) 2016/802 irányelv hajózással kapcsolatos rendelkezéseinek végrehajtásában. E tekintetben az Ügynökség fenntartja továbbá a releváns ellenőrzési adatbázist, hogy segítse a tagállamokat az annak következtében felmerülő kockázatok értékelésében, amikor az említett irányelv rendelkezéseinek egy adott hajó nem tesz eleget.

(9) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat az 1257/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([30]) végrehajtásában az említett rendelet rendelkezéseinek betartására vonatkozó adatok gyűjtése és elemzése révén.

(10) Az Ügynökség – az igazgatótanács előzetes jóváhagyását követően – adott esetben támogatást nyújthat a Bizottságnak és a tagállamoknak a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos új területeken, anélkül, hogy ez sértené a tagállamok e területeken fennálló hatásköreit.

(11) Az Ügynökség háromévente jelentést nyújt be a Bizottságnak a tengeri szállítás környezetre gyakorolt hatásának csökkentése terén uniós szinten elért eredményekről.

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács 1257/2013/EU rendelete (2013. november 20.) a hajók újrafeldolgozásáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet és a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 330., 2013.12.10., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1257/oj).

6. cikk

A dekarbonizációval kapcsolatos feladatok

(1) Az Ügynökség – a Bizottság vagy valamely tagállam kérésére – technikai segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak a hajók üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentését célzó operatív és technikai intézkedésekkel, valamint szabályozási törekvésekkel összefüggésben. E tekintetben az Ügynökség bármilyen releváns operatív eszközt és szolgáltatást igénybe vehet. Az Ügynökség a tagállamokkal folytatott előzetes konzultációt követően mindenekelőtt kutatásokat és elemzéseket végez, valamint javaslatokat tesz a Bizottságnak a hajók fenntartható alternatív üzemanyagainak, energetikai és villamosenergia-rendszereinek, például az (EU) 2023/1805 rendeletben meghatározott kibocsátásmentes technológiáknak, part menti villamosenergia-ellátásnak, széllel segített meghajtásnak, vagy napenergiával segített meghajtásnak az elterjesztésével és alkalmazásával kapcsolatos, valamint az energiahatékonyság-javító intézkedésekkel, például a sebességoptimalizálással kapcsolatos releváns iránymutatásokat vagy ajánlásokat illetően.

(2) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat az (EU) 2023/1805 rendelet végrehajtásában. Az Ügynökség különösen az (EU) 2023/1805 rendelet 19. cikkével létrehozott FuelEU adatbázis, és az említett rendelet 19. cikkében hivatkozott egyéb releváns informatikai eszközök létrehozásában és karbantartásában, különösen az említett rendelet 18. cikkében előírt, végrehajtási, hitelesítési és jogérvényesítési tevékenységek megkönnyítésére szolgáló megfelelő ellenőrzési eszközök, iránymutatás és kockázatalapú célkiválasztási eszközök fejlesztésében, valamint a releváns adatok elemzésében és az említett rendelet 30. cikke szerinti jelentés elkészítésében segíti a Bizottságot.

(3) Az Ügynökség segíti a Bizottságot és a tagállamokat az (EU) 2015/757 rendelet végrehajtásában. Az Ügynökség különösen a releváns informatikai eszközök, adatbázisok és iránymutatás létrehozásában, naprakésszé tételében és karbantartásában segíti a Bizottságot az említett rendelet végrehajtása és a jogérvényesítési tevékenységek megkönnyítése céljából, valamint segítséget nyújt a Bizottságnak az említett rendelet alapján szolgáltatott releváns adatok elemzésében, továbbá támogatja a Bizottságot az említett rendelet 21. cikke szerinti kötelezettségek teljesítésére irányuló tevékenységeinek végrehajtásában.

(4) Az Ügynökség a tengerhasznosítási ágazattal kapcsolatban segíti a Bizottságot és a tagállamokat a 2003/87/EK irányelv végrehajtásában. Az Ügynökség különösen az említett irányelvvel kapcsolatos hitelesítési, jogérvényesítési és végrehajtási tevékenységek megkönnyítésére szolgáló informatikai végrehajtási eszközök, ellenőrzési eszközök, iránymutatás és kockázatalapú célkiválasztási eszközök fejlesztésében segíti a Bizottság munkáját a tengerhasznosítási ágazattal kapcsolatban, és egyúttal felhasználja a meglévő releváns eszközöket, szolgáltatásokat és adatbázisokat.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben említett segítségnyújtásnak magában kell foglalnia annak nyomon követését és jelentését, hogy az uniós kikötőket milyen potenciális hátrányos következmények érinthetik a kikötői forgalmat, a kikötők elkerülését, valamint a forgalomnak a szomszédos konténerátrakodási kikötőkbe való áthelyeződését illetően.

(6) Az Ügynökség háromévente jelentést nyújt be a Bizottságnak a tengeri szállítás dekarbonizációjának megvalósítása terén uniós szinten elért eredményekről. A jelentésnek lehetőség szerint tartalmaznia kell a feltárt, uniós szinten rendezhető kérdések szakmai elemzését. A jelentést kereshető formátumban nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni az Ügynökség honlapján.

7. cikk

A tengeri védelemmel és kiberbiztonsággal kapcsolatos feladatok

(1) Az Ügynökség technikai segítséget nyújt a Bizottságnak a 2004/725/EK rendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerint rá bízott ellenőrzési feladatok elvégzésében.

(2) Az Ügynökség – a Bizottság vagy valamely tagállam kérésére – más érintett uniós szervekkel együtt segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak technikai iránymutatás nyújtása útján, megkönnyítve a kiberrezilienciával és a kiberbiztonsági eseményekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok és információk tagállamok közötti cseréjét.

8. cikk

A tengerfelügyelettel és a tengeri válsághelyzetekkel kapcsolatos feladatok

(1) Az Ügynökség a Bizottság vagy valamely tagállam kérésére a legkorszerűbb – többek között a világűrbe telepített és a földi infrastruktúrán és a bármilyen platformra telepített érzékelőkön alapuló – tengerfelügyeleti és kommunikációs szolgáltatásokat nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak, ezzel fokozva a tengeri helyzetismeretet, többek között a geopolitikai kihívásokat illetően.

(2) A 2002/59/EK irányelv hatálya alá tartozó forgalomfigyelés területén az Ügynökség mindenekelőtt ösztönzi az érintett hajózási területeken található parti államok közötti együttműködést, valamint fejleszti, karbantartja és működteti az említett irányelv 6b. cikkében meghatározottak szerinti nagy hatókörű hajóazonosító és nyomonkövető rendszer (LRIT) európai adatközpontját és az említett irányelv 22a. cikkében említett SafeSeaNetet, valamint az IMO-ban vállalt kötelezettséggel összhangban a nemzetközi LRIT adatcsererendszert.

(3) Az Ügynökség az uniós jog és a nemzeti jog sérelme nélkül, kérésre Föld-megfigyelési és a hajók földrajzi helyzetére vonatkozó releváns adatokat szolgáltat a Bizottságnak, az illetékes nemzeti hatóságoknak és a megbízatásuk keretein belül az érintett uniós szerveknek annak érdekében, hogy – a tengeri szállítás területét érintő uniós jogban és az e területen elfogadott nemzetközi jogi eszközökben meghatározottaknak megfelelően, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokra is figyelemmel, valamint a 2002/59/EK irányelv által létrehozott adminisztratív eljárásokkal összhangban – elősegítse a kalózkodás és a szándékos jogellenes cselekmények jelentette veszélyek elleni intézkedések meghozatalát. A LRIT-információk továbbítása az érintett lobogó szerinti tagállam hozzájárulásától függ.

(4) Az Ügynökség a hét minden napján, a nap 24 órájában rendelkezésre álló központot üzemeltet, amely az uniós jog és a nemzeti jog sérelme nélkül, kérésre, adott esetben tengeri helyzetismereti és elemzési adatokat szolgáltat a Bizottságnak, a lobogó szerinti, parti vagy kikötő szerinti államként fennálló jogaik és kötelezettségeik sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságoknak és a megbízatásuk keretein belül az érintett uniós szerveknek, hogy támogassa őket az alábbi területeken:

a) tengerészeti biztonság, tengeri védelem és tengerszennyezés;

b) tengeri veszélyhelyzetek;

c) a hajók mozgásának és a hajózást fenyegető veszélyeknek a figyelemmel kísérését előíró uniós jogi aktusok végrehajtása;

d) a kalózkodás és más szándékos jogellenes cselekmények jelentette veszélyek elleni intézkedések a tengeri szállítás területét érintő uniós jogban és az e területen elfogadott nemzetközi jogi eszközökben meghatározottaknak megfelelően;

e) az Európai Unióról szóló szerződés 29. cikke vagy az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott, az Ügynökség hatáskörébe tartozó uniós korlátozó intézkedések végrehajtása.

Az említett adatokat az alkalmazandó adatvédelmi szabályokra figyelemmel, valamint – adott esetben – a 2002/59/EK irányelvvel összhangban létrehozott magas szintű irányítócsoport által kiadandó iránymutatásokkal összhangban kell szolgáltatni. A hajókra vonatkozó LRIT-információk továbbítása az érintett lobogó szerinti tagállam hozzájárulásától függ.

(5) Hatáskörén belül az Ügynökség közreműködik a válsághelyzetek időben történő elhárításában és enyhítésében azzal, hogy kérésre segíti a tagállamokat és a Bizottságot a vészhelyzeti tervek végrehajtásában, valamint megkönnyíti az információk és a bevált gyakorlatok közöttük történő cseréjét.

(6) Az Ügynökség segíti a Bizottságot a Kopernikusz biztonsági szolgáltatás tengerfelügyeleti komponensének üzemeltetésében a Kopernikusz program irányítási és pénzügyi keretén belül.

(7) Az Ügynökség segítséget nyújt a Bizottságnak és a tagállamoknak az önkéntes közös információmegosztási környezet (a továbbiakban: CISE), vagyis egy olyan interoperabilitási megoldás fejlesztésében és karbantartásában, amelynek célja a tengeri színtérért felelős nemzeti polgári és katonai hatóságok által használt különböző rendszerek közötti információcsere megkönnyítése, kiegészítve a kötelező információs rendszereken keresztül már rendelkezésre álló információkat.

9. cikk

A digitalizációval és az egyszerűsítéssel kapcsolatos feladatok

(1) Az uniós jognak az Ügynökség hatáskörébe tartozó területein az Ügynökség adott esetben objektív, megbízható és összehasonlítható statisztikákat, információkat és adatokat gyűjt és szolgáltat annak érdekében, hogy értékelje a meglévő intézkedések eredményességét és költséghatékonyságát. E feladatok közé kell tartoznia a következőknek: az elektronikus tanúsítványok megkönnyítése és előmozdítása, a meglévő adatbázisok kihasználása, valamint az innovatív informatikai és mesterséges intelligencián alapuló eszközök használata.

(2) Az Ügynökség segíti a Bizottságot az (EU) 2019/1239 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([31]) végrehajtásában az alábbi feladatok ellátásával:

a) az (EU) 2019/1239 rendelet 1. cikkével létrehozott európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet (a továbbiakban: EMSWe) közös informatikai komponenseinek és szolgáltatásainak létrehozása és fenntartása a Bizottság felelősségi körében;

b) az (EU) 2019/1239 rendelettel létrehozott EMSWe-adatkészlet, az üzenet-végrehajtási útmutató és a digitális táblázatsablonok gondozása;

c) nem kötelező erejű technikai iránymutatás nyújtása a tagállamoknak az EMSWe megvalósításához;

d) az EMSWe-ben cserélt adatok SafeSeaNet használatával történő megfelelőbb további felhasználásának és megosztásának megkönnyítése.

(3) Az Ügynökség a tagállamok kérésére és a lajstromukkal kapcsolatos, már meglévő műszaki megoldásaik, valamint a lobogó szerinti államként fennálló jogaik és kötelezettségeik sérelme nélkül segítséget nyújt – amelybe képzések is beletartoznak – a tagállamoknak lajstromuk és eljárásaik digitalizációjához, ezzel megkönnyítve az elektronikus tanúsítványok elterjedését és az adminisztratív teher csökkentését.

(4) Az Ügynökség az informatikai eszközök és egyéb műszaki megoldások kidolgozása során mindig figyelembe veszi a kiberbiztonság szempontját.

10. cikk

A tagállamokban tett látogatások és ellenőrzések

(1) Az Ügynökség az igazgatótanács által meghatározott eljárást követve, amennyiben a Bizottság ilyen feladatot ruház át az Ügynökségre, látogatásokat tesz a tagállamokban, hogy segítse a Bizottságot az EUMSZ-ben meghatározott feladatai teljesítésében, különösen a tengerészeti biztonságnak és a környezetszennyezés megelőzésének a területére vonatkozó uniós jog hatékony végrehajtásának értékelésében. Ezen eljárás keretében integrált szemléletet kell alkalmazni, amely az érintett tagállam lobogó szerinti, kikötő szerinti vagy parti államként betöltött feladatkörére vonatkozó egy vagy több jogszabály betartásának ellenőrzésére irányul.

(2) Az Ügynökség a tervezett látogatás előtt – az (1) bekezdésben említett eljárással összhangban – értesíti az érintett tagállamot a tervezett látogatásról, a látogatás elvégzésére felhatalmazott tisztviselők nevéről, valamint a látogatás kezdőnapjáról és várható időtartamáról. Az ilyen látogatások végrehajtásával megbízott ügynökségi tisztviselők a látogatást az Ügynökség ügyvezető igazgatójától (a továbbiakban: az ügyvezető igazgató) származó, a megbízatásuk tárgyát és célját megjelölő írásos határozat bemutatása után kezdik meg.

(3) Az Ügynökség a Bizottság nevében elvégezheti a kötelező erejű uniós jogi aktusok által előírt ellenőrzéseket többek között az elismert szervezetek tekintetében, valamint az (EU) 2022/993 irányelvnek megfelelően a harmadik országbeli tengerészek képzése és képesítése tekintetében, ha a Bizottság átruházza ezt a feladatot az Ügynökségre.

(4) Az Ügynökség a harmadik országokban található újrafeldolgozó létesítmények vonatkozásában az 1257/2013/EU rendelettel összhangban helyszíni vizsgálatokat is elvégezhet a Bizottság nevében, ha a Bizottság átruházza ezt a feladatot az Ügynökségre.

([31]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1239 rendelete (2019. június 20.) az európai egyablakos tengerügyi ügyintézési környezet létrehozásáról és a 2010/65/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 64. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

(5) Az e cikkben említett egyes látogatások vagy ellenőrzések végén az Ügynökség jelentést készít, amelyet elküld a Bizottságnak és az érintett tagállamnak. A jelentésnek a Bizottság által meghatározott sablont kell követnie.

(6) Az Ügynökség adott esetben – de az e cikkben említett látogatási vagy ellenőrzési ciklus lezárásakor mindenképpen – elemzést készít a ciklusban készült jelentésekről, hogy horizontális megállapításokat tegyen a meglévő intézkedések eredményességével és költséghatékonyságával kapcsolatban, és levonja az általános következtetéseket. Az Ügynökség az említett elemzést benyújtja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy további megbeszéléseket lehessen folytatni a releváns tanulságok levonása és a bevált munkamódszerek megosztásának megkönnyítése érdekében.

III. FEJEZET

AZ ÜGYNÖKSÉG EGYÉB, NEMZETKÖZI KAPCSOLATOKAT ÉS AZ EURÓPAI PARTI ŐRSÉGI EGYÜTTMŰKÖDÉST ÉRINTŐ FELADATAI

11. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

(1) Az Ügynökség – a Bizottság vagy valamely tagállam kérésére – megadja a tagállamoknak és a Bizottságnak az ahhoz szükséges technikai segítséget, hogy az uniós hatáskörbe tartozó esetekben hozzá tudjanak járulni a következők keretében végzett munkához: az IMO és az ILO szakmai szervei a hajózást illetően, valamint a Párizsi Memorandum és a releváns regionális szervezetek.

E feladatok hatékony és eredményes elvégzése érdekében az ügyvezető igazgató – az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) kötött megfelelő megállapodások függvényében – határozhat úgy, hogy az Egyesült Királyságban működő uniós küldöttséghez személyzetet küld ki annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat és a Bizottságot az IMO munkájában való részvételükkel kapcsolatos tevékenységekben. Az ilyen határozat a Bizottság és az igazgatótanács előzetes hozzájárulásához kötött. Az ilyen határozatban meg kell állapítani a kiküldött személyzet által ellátandó tevékenységek körét oly módon, hogy megelőzhetők legyenek egyrészt a szükségtelen költségek, másrészt az Ügynökség igazgatási feladatkörei közötti átfedések.

(2) Az alkalmazandó uniós jogi aktusokkal kapcsolatban az Ügynökség a Bizottság kérésére technikai segítséget nyújthat – amelybe releváns képzési tevékenységek szervezése is beletartozik – az Unióhoz csatlakozni kívánó országoknak, valamint adott esetben az európai szomszédságpolitika partnerországainak és a Párizsi Memorandum részes országainak.

(3) Az Ügynökség a Bizottság, az EKSZ vagy mindkettő, illetve a tagállamok kérésére támogatást nyújthat a hajók okozta szennyezések, valamint az olaj- és gázipari létesítmények által okozott tengerszennyezések esetén is, amennyiben a szennyezések olyan harmadik országokat érintenek, amelyek az Unióval közös regionális tengermedencén osztoznak. Az Ügynökség az uniós polgári védelmi mechanizmussal, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében a tagállamokra vonatkozóan megállapított és harmadik országokra értelemszerűen alkalmazott feltételekkel összhangban nyújt segítséget. E feladatokat össze kell hangolni a tengerszennyezés tárgyában meglévő regionális együttműködési megállapodásokkal.

(4) Az Ügynökség a 24. cikk sérelme nélkül, a Bizottság kérésére technikai segítséget nyújthat harmadik országok számára a Bizottság hatáskörébe tartozó ügyekben.

(5) Az Ügynökség a Bizottság jóváhagyásával igazgatási megállapodásokat köthet és együttműködhet egyéb olyan uniós szervekkel, amelyek az Ügynökség hatáskörébe tartozó ügyeken dolgoznak. E megállapodások és együttműködések előfeltétele az igazgatótanács kedvező véleménye, valamint az igazgatótanácsnak azt követően rendszeres időközönként tett jelentések.

(6) Az igazgatótanács – az egységes programozási dokumentum részeként – az Ügynökség nemzetközi kapcsolataira vonatkozó stratégiát fogad el az Ügynökség hatáskörébe tartozó ügyeket illetően.

12. cikk

Európai együttműködés a parti őrségi feladatok ellátásában

(1) Az Ügynökség az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel (Frontex) és az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal (EFCA) a saját megbízatásuk keretein belül együttműködve támogatja a nemzeti hatóságokat a parti őrségi feladatok nemzeti, uniós és adott esetben nemzetközi szinten történő ellátásában az alábbiak révén:

a) a hajózási adatszolgáltatási rendszerekben és az említett ügynökségek, illetve a Hivatal által üzemeltetett vagy az általuk hozzáférhető más információs rendszerekben rendelkezésre álló információk megosztása, összevonása és elemzése az említett ügynökségre, illetve Hivatalra vonatkozó jogalapokkal összhangban és a tagállamok adatok feletti rendelkezési jogának sérelme nélkül;

b) a legkorszerűbb felügyeleti és kommunikációs szolgáltatások nyújtása, ideértve a világűrbe telepített és a földi infrastruktúrát és a bármilyen platformra telepített érzékelőket is;

c) kapacitásépítés iránymutatások és ajánlások kidolgozása és bevált gyakorlatok megállapítása, valamint a személyzet képzésének és cseréjének biztosítása révén;

d) a parti őrségi feladatokkal kapcsolatos információcsere és együttműködés fokozása, többek között a tengerészeti területen fennálló műveleti kihívások és felmerülő kockázatok elemzése révén;

e) kapacitások megosztása többcélú műveletek tervezése és végrehajtása révén, valamint az eszközök és más kapacitások megosztása által, amennyiben azokat a tevékenységeket az említett ügynökség, illetve Hivatal koordinálja és azokhoz az érintett tagállamok illetékes hatóságai hozzájárultak.

(2) Az igazgatótanács 15. cikkben foglalt hatásköreinek sérelme nélkül az Ügynökség, a Frontex és az EFCA között a parti őrségi feladatok terén folytatott együttműködés pontos módjait munkamegállapodás keretében kell meghatározni megbízatásukkal és az említett ügynökségre, illetve hivatalra vonatkozó pénzügyi szabályokkal összhangban. Az említett megállapodást jóvá kell hagynia az igazgatótanácsnak, a Frontex igazgatótanácsának és az EFCA igazgatási tanácsának.

(3) A Bizottság a tagállamokkal, az Ügynökséggel, a Frontex-szel és az EFCA-val szoros együttműködésben hozzáférhetővé tesz egy gyakorlati kézikönyvet a parti őrségi feladatok ellátásában való európai együttműködésről. Az említett kézikönyvnek információcserére vonatkozó iránymutatásokat, ajánlásokat és bevált gyakorlatokat kell tartalmaznia. A Bizottság a kézikönyvet ajánlás formájában fogadja el.

(4) Az e cikkben foglalt feladatok nem érinthetik az Ügynökség 4–11. cikkben említett feladatait, valamint a tagállamok jogait és kötelezettségeit, különösen a lobogó szerinti államként, kikötő szerinti államként vagy parti államként őket megillető jogokat és ekként vállalt kötelezettségeket.

13. cikk

Kommunikáció és információterjesztés

Az Ügynökség – munkájának megismertetése és releváns iránymutatások terjesztése érdekében – saját kezdeményezésére kommunikációs tevékenységeket folytathat a megbízatása körébe tartozó területeken. A kommunikációs tevékenységeknek támogatniuk kell a 3–12. cikkben foglalt többi feladatot, és ezeket a tevékenységeket az igazgatótanács által elfogadott vonatkozó kommunikációs és terjesztési tervekkel összhangban kell végezni. Az igazgatótanács a szükségletek elemzése alapján rendszeresen aktualizálja ezeket a terveket.

IV. FEJEZET

AZ ÜGYNÖKSÉG SZERVEZETE

14. cikk

Igazgatási és irányítási struktúra

Az Ügynökség igazgatási és irányítási struktúráját a következők alkotják:

a) az igazgatótanács, amely a 16. cikkben meghatározott feladatokat látja el;

b) az ügyvezető igazgató, aki a 22. cikkben meghatározott feladatokat látja el.

15. cikk

Az igazgatótanács összetétele

(1) Az igazgatótanács a tagállamok egy-egy képviselőjéből és a Bizottság négy képviselőjéből áll, akik valamennyien szavazati joggal rendelkeznek.

Az igazgatótanácsnak emellett a 2. cikkben előírt célkitűzések szerinti, leginkább érintett ágazatokat képviselő négy, a Bizottság által kinevezett, szavazati joggal nem rendelkező szakember is a tagja.

Az igazgatótanács minden tagját a 2. cikkben említett területekhez kapcsolódó releváns szakmai tapasztalata és szakértelme alapján nevezik ki. A tagállamok és a Bizottság egyaránt arra törekednek, hogy a nők és férfiak egyenlő arányban legyenek képviselve az igazgatótanácsban. A négy szakember egyike a tengeri biztonsági vizsgálatokkal foglalkozó szervek 2009/18/EK irányelv 10. cikkében említett állandó együttműködési keretének képviselője.

(2) Mindegyik tagállam, valamint a Bizottság kinevez egy-egy igazgatótanácsi tagot és egy póttagot, aki az igazgatótanácsi tagot annak távollétében képviseli.

(3) Az igazgatótanács tagjainak hivatali ideje négy év. Az igazgatótanács tagjainak hivatali ideje megújítható.

(4) Hivatalba lépésekor az igazgatótanács minden tagja és póttagja írásbeli nyilatkozatot tesz arról, hogy esetében nem áll fenn összeférhetetlenség. Az igazgatótanács minden tagja és póttagja naprakésszé teszi a nyilatkozatát, amennyiben az összeférhetetlenség tekintetében megváltoznak a körülmények. Az Ügynökség a nyilatkozatokat és naprakésszé tett változatukat közzéteszi a honlapján.

16. cikk

Az igazgatótanács feladatköre

(1) Az Ügynökség feladatai ellátásának biztosítása érdekében az igazgatótanács:

a) kijelöli az Ügynökség tevékenységének általános és stratégiai irányvonalát;

b) a Bizottság véleményének kézhezvételét követően és a 17. cikkel összhangban a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével évente elfogadja az Ügynökség egységes programozási dokumentumát;

c) a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével elfogadja az Ügynökség éves költségvetését és létszámtervét, és ellátja az Ügynökség költségvetéséhez kapcsolódó, a VI. fejezet szerinti egyéb feladatokat;

d) a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével elfogadja az Ügynökség tevékenységéről szóló összevont éves tevékenységi jelentést, és azt legkésőbb az adott év július 1-jéig benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és a tagállamoknak;

e) a 24. cikkel összhangban elfogadja az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi szabályokat;

f) a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével véleményt nyilvánít az Ügynökség végleges beszámolójáról;

g) meghatározza a 10. cikk szerint végrehajtandó látogatásokra vonatkozó eljárást;

h) igazgatási megállapodásokat mérlegel és hagy jóvá a 11. cikk (5) bekezdésével összhangban;

i) a csalási kockázatokkal arányos, csalás elleni stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségét és hasznát;

j) az igazgatótanácsi tagok tekintetében az összeférhetetlenségek megelőzésére és kezelésére vonatkozó szabályokat fogad el és hoz nyilvánosságra, és honlapján évente közzéteszi az igazgatótanácsi tagok érdekeltségi nyilatkozatát;

k) szabályokat és eljárásokat fogad el a lobbitevékenységek átláthatóságára, valamint harmadik szervezeteknek az Ügynökség által kiadott, az Ügynökség honlapján közzéteendő jelentések vagy egyéb dokumentumok elkészítésében való részvételének átláthatóságára vonatkozóan, különösen amennyiben ezek a jelentések vagy dokumentumok harmadik szervezetekre vonatkoznak;

l) a szükségletek elemzése alapján elfogadja és rendszeres időközönként naprakésszé teszi a 13. cikkben említett kommunikációs és terjesztési terveket;

m) a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével elfogadja eljárási szabályzatát, és azt nyilvánosan elérhetővé teszi;

n) a (2) bekezdéssel összhangban az Ügynökség személyzete vonatkozásában gyakorolja – 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelettel ([32]) meghatározott – az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) a kinevezésre jogosult hatóságra és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekben (a továbbiakban: egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek) a munkaszerződések megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket;

o) a személyzeti szabályzat 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek érvényre juttatása céljából;

p) a 21. cikkel összhangban, a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével kinevezi az ügyvezető igazgatót, iránymutatást ad számára, és nyomon követi a teljesítményét, valamint adott esetben meghosszabbítja hivatali idejét, vagy felmenti hivatalából;

q) megállapítja az ügyvezető igazgató határozathozatali eljárásait;

r) adott esetben számvitelért felelős tisztviselőt nevez ki, aki a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek hatálya alatt áll, és aki feladatai ellátása során teljesen függetlenül jár el;

s) biztosítja a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és az Európai Ügyészség (EPPO) vizsgálataiból származó megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését;

t) a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével meghozza az Ügynökség belső struktúráinak, többek között a döntéshozatali hatáskörrel nem rendelkező tanácsadó, illetve munkacsoportoknak a létrehozására vonatkozó valamennyi határozatot, és szükség esetén ezek módosításait, figyelembe véve a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást;

u) a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével engedélyezi azokat a megállapodásokat, amelyek harmadik országoknak az Ügynökség munkájában való részvételére vonatkoznak, a 23. cikkel összhangban;

v) hatékonyságnövelésre és szinergiákra vonatkozó stratégiát fogad el;

w) elfogadja az Ügynökség 36. cikkben említett belső biztonsági szabályait;

x) kinevezi az Ügynökség adatvédelmi tisztviselőjét.

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazásában abban az esetben, ha az említett eljárás elfogadását követő 15 napon belül a Bizottság kinyilvánítja egyet nem értését, az igazgatótanács felülvizsgálja ezt az eljárást, és azt második olvasatban – adott esetben módosított formában – létrehozza, a Bizottság szavazati joggal rendelkező képviselőit is beleszámítva kétharmados többséggel, vagy a tagállamok képviselőinek egyhangú döntésével.

(2) Az igazgatótanács a személyzeti szabályzat 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot fogad el, amellyel a kinevezésre jogosult hatóság vonatkozó hatásköreit átruházza az ügyvezető igazgatóra, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett e hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az ügyvezető igazgató jogosult e hatáskörök további átruházására.

Rendkívüli körülmények által indokolt esetben az igazgatótanács határozat útján átmenetileg felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek az ügyvezető igazgatóra való átruházását, valamint e hatásköröknek az utóbbi általi átruházását, és e hatásköröket maga gyakorolhatja, vagy átruházhatja valamely tagjára vagy a személyzetnek egy, az ügyvezető igazgatótól eltérő tagjára.

17. cikk

Éves és többéves programozás

(1) Az igazgatótanács minden év november 30-ig éves és többéves programozást tartalmazó egységes programozási dokumentumot fogad el az ügyvezető igazgató által előterjesztett tervezet alapján, figyelembe véve a Bizottság véleményét. Az igazgatótanács programozási dokumentumot benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

([32]) HL L 56., 1968.3.4., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj.

Abban az esetben, ha az egységes programozási dokumentum elfogadását követő 15 napon belül a Bizottság kinyilvánítja, hogy a dokumentummal nem ért egyet, az igazgatótanács felülvizsgálja az egységes programozási dokumentumot, és azt második olvasatban – esetleg módosított formában – a Bizottság egyet nem értésének kinyilvánítását követő két hónapon belül elfogadja, a Bizottság szavazati joggal rendelkező képviselőit is beszámítva kétharmados többséggel, vagy a tagállamok képviselőinek egyhangú döntésével.

(2) Az egységes programozási dokumentum az Unió általános költségvetésének végső elfogadását követően válik véglegessé, és szükség esetén annak megfelelően kiigazítható.

(3) Az éves munkaprogramnak tartalmaznia kell a célkitűzések részletes leírását és a várt eredményeket, ideértve a teljesítménymutatókat is. A tevékenységalapú költségvetés-tervezés és irányítás elveivel összhangban tartalmaznia kell továbbá a finanszírozandó intézkedések leírását, valamint fel kell tüntetnie az egyes intézkedésekhez elkülönített pénzügyi és humán erőforrásokat is. Az éves munkaprogramnak összhangban kell állnia a többéves munkaprogrammal. Egyértelműen jeleznie kell, hogy az előző pénzügyi évhez képest az Ügynökség mely feladata új, illetve változott vagy szűnt meg. Az éves vagy többéves programozásnak, illetve mindkettőnek magában kell foglalnia a harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra vonatkozó, a 11. cikkben említett stratégiát és az e stratégiához kapcsolódó intézkedéseket.

(4) Amikor az Ügynökség új feladatot kap, az igazgatótanács módosítja az elfogadott éves munkaprogramot. Az ilyen új feladat munkaprogramba történő felvételét megelőzően meg kell vizsgálni annak humánerőforrás- és költségvetési vonzatait, és a feladat felvétele más feladatok elhalasztására vonatkozó, az igazgatótanács általi határozat meghozatalától függhet.

(5) Az igazgatótanács azon jogának sérelme nélkül, hogy bizonyos feladatokat és tevékenységeket az éves és többéves tervezés során prioritásként jelöljön meg, az igazgatótanács az egységes programozási dokumentum elkészítésének keretében megvizsgálja és jóváhagyja a Bizottságnak vagy a tagállamoknak a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontja, a 4. cikk (2), (9) és (10) bekezdése, az 5. cikk (6), (8) és (10) bekezdése, a 7. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (6) és (7) bekezdése, a 9. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése és a 11. cikk (2) és (4) bekezdése szerinti, technikai segítségnyújtás iránti kérelmeit. E kérelmek jóváhagyása:

a) nem érintheti az Ügynökség egyéb feladatait;

b) elkerüli a párhuzamos erőfeszítéseket;

c) a humánerőforrás- és költségvetési vonzatok vizsgálatától függ; és

d) az igazgatótanács más feladatok elhalasztására vonatkozó határozatának meghozatalától függhet.

(6) Az éves munkaprogram bármely érdemi módosítását az eredeti éves munkaprogram elfogadására vonatkozóval megegyező eljárással kell elfogadni. Az igazgatótanács az éves munkaprogram nem érdemi módosítására vonatkozó hatáskört átruházhatja az ügyvezető igazgatóra.

(7) A többéves munkaprogramnak tartalmaznia kell az átfogó stratégiai programozást, ideértve a célkitűzéseket, a várt eredményeket és a teljesítménymutatókat is. Továbbá meg kell határoznia az erőforrás-programozást, ideértve a többéves költségvetést és a személyzetet is.

(8) Az e cikk (7) bekezdésében említett stratégiai programozást az indokolt esetekben – és különösen a 38. cikkben említett értékelés kimenetelének figyelembevétele céljából – aktualizálni kell. Az e cikk (7) bekezdésében említett erőforrás-programozást évente aktualizálni kell.

18. cikk

Az igazgatótanács elnöke

(1) Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagjai közül elnököt és alelnököt választ. Az elnököt és az alelnököt az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai kétharmados többséggel választják meg.

(2) Az alelnök automatikusan átveszi az elnök helyét, ha az akadályoztatva van feladatai ellátásában.

(3) Az elnök és az alelnök hivatali ideje négy év, amely egy alkalommal megújítható. Ha azonban az elnök vagy az alelnök igazgatótanácsi tagsága hivatali idejük alatt bármikor megszűnik, azon időpontban hivatali tisztségük is automatikusan megszűnik.

19. cikk

Az igazgatótanács ülései

(1) Az igazgatótanács üléseit az eljárási szabályzatával összhangban kell lefolytatni, és az üléseket az igazgatótanács elnökének kell összehívnia.

(2) A tanácskozáson az ügyvezető igazgató is részt vesz, kivéve, ha részvétele az elnök megállapítása szerint összeférhetetlenséget eredményezhet, vagy ha az igazgatótanács határozatot készül hozni, összhangban a 32. cikkel.

(3) Az igazgatótanács évente két alkalommal tart rendes ülést. Ezenkívül az elnök kezdeményezésére, valamint a Bizottságnak vagy a tagállamok egyharmadának kérésére ül össze.

(4) Bizalmas ügy vagy összeférhetetlenség esetén az igazgatótanács határozhat a napirend egyes pontjainak az érintett tagok jelenléte nélkül történő vizsgálatáról. Ez nem érinti a tagállamok és a Bizottság azon jogát, hogy póttag vagy bármely más személy révén képviseltessék magukat. E rendelkezés alkalmazásának részletes szabályait az igazgatótanács eljárási szabályzatában kell megállapítani.

(5) Az igazgatótanács meghívhat egyéb olyan személyeket is, akiknek a véleménye megfontolásra tarthat számot, hogy megfigyelőként részt vegyenek egyes konkrét napirendi pontok megtárgyalásában.

(6) Az igazgatótanács tagjait – az igazgatótanács eljárási szabályzatának rendelkezéseivel összhangban – tanácsadók vagy szakértők segíthetik.

(7) Az igazgatótanács titkárságát az Ügynökség biztosítja.

20. cikk

Az igazgatótanács szavazási szabályai

(1) E rendelet eltérő rendelkezése hiányában az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak abszolút többségével fogadja el határozatait.

(2) Amennyiben a Bizottság az igazgatótanács elé terjesztett határozati javaslattal kapcsolatban komoly aggályokat fogalmaz meg az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelettel, a személyzeti szabályzattal és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekkel kapcsolatos kérdések tekintetében, az igazgatótanács elhalasztja az érintett határozat elfogadását. Az igazgatótanács elé terjesztett határozati javaslattal kapcsolatos komoly aggályok Bizottság általi felvetetésének időpontjától számított 15 napon belül az igazgatótanács felülvizsgálja az említett határozatot, és azt második olvasatban – adott esetben módosított formában – elfogadja, a Bizottság szavazati joggal rendelkező képviselőit is beleszámítva kétharmados többséggel, vagy a tagállamok képviselőinek négyötödös többségével.

(3) Az igazgatótanács minden tagja egy szavazattal rendelkezik. Az ügyvezető igazgató nem vesz részt a szavazásban.

(4) Az igazgatótanács valamely tagjának távolléte esetén az őt helyettesítő póttag jogosult a tagot megillető szavazati jog gyakorlására.

(5) Az eljárási szabályzatban részletesen rendelkezni kell a szavazás szabályairól, ideértve azt, hogy egy igazgatótanácsi tag milyen feltételek mellett szavazhat egy másik tag nevében.

V. FEJEZET

ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ

21. cikk

Kinevezés, a hivatali idő meghosszabbítása és a tisztségből való felmentés

(1) Az ügyvezető igazgatót az igazgatótanács nevezi ki a Bizottság által javasolt jelöltek listájáról, az érdemei és a tengerhasznosítási ágazat szempontjából releváns, dokumentumokkal alátámasztott alkalmassága és tapasztalatai alapján, a nemek egyensúlyának elvét és a földrajzi egyensúly elvét tiszteletben tartó, nyílt és átlátható kiválasztási eljárásban.

(2) Az igazgatótanács által kiválasztott jelöltet a kinevezése előtt fel kell kérni arra, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt, és válaszoljon a bizottság tagjai által feltett kérdésekre.

(3) Az ügyvezető igazgató szerződésének megkötése céljából az Ügynökséget az igazgatótanács elnöke képviseli.

(4) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak vége előtt a Bizottság kellő időben értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint az Ügynökség előtt álló feladatokat és kihívásokat, és tájékoztatás céljából benyújtja azt az igazgatótanácsnak a hivatali idő megújítására irányuló javaslattal együtt.

(5) Az igazgatótanács a (4) bekezdésben említett értékelés figyelembevételével, a Bizottság javaslata alapján eljárva egy alkalommal, legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét. Az igazgatótanácsnak az ügyvezető igazgató hivatali idejének meghosszabbítására vonatkozó szándékáról tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot. Mielőtt az igazgatótanács határozatot hozna az ügyvezető igazgató hivatali idejének meghosszabbításáról, az ügyvezető igazgatót felkérhetik, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt, és válaszoljon a bizottság tagjai által feltett kérdésekre.

(6) Az az ügyvezető igazgató, akinek hivatali idejét már meghosszabbították, nem vehet részt az ugyanazon tisztség betöltését célzó kiválasztási eljárásban.

(7) Az ügyvezető igazgatót kizárólag az igazgatótanács által hozott határozattal lehet felmenteni hivatalából, vagy a Bizottságnak, vagy az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai legalább egyharmadának a javaslatára.

(8) Az Ügynökség az ügyvezető igazgatót az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében ideiglenes alkalmazottként foglalkoztatja.

22. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és felelősségi köre

(1) Az ügyvezető igazgató az igazgatótanács határozatai szerint irányítja az Ügynökséget, és az igazgatótanácsnak tartozik felelősséggel.

(2) A Bizottság és az igazgatótanács hatásköreinek sérelme nélkül, az ügyvezető igazgatónak a feladatai ellátása során függetlenül kell eljárnia, utasításokat sem kormányoktól, sem egyéb szervtől nem kérhet és nem fogadhat el.

(3) Az ügyvezető igazgató a feladatai ellátásáról beszámol az Európai Parlamentnek, amikor utóbbi erre felkéri. A Tanács felkérheti az ügyvezető igazgatót, hogy számoljon be feladatai ellátásáról.

(4) Az Ügynökség törvényes képviselője az ügyvezető igazgató.

(5) Az ügyvezető igazgató felelős az e rendelet által az Ügynökségre bízott feladatok végrehajtásáért. Az ügyvezető igazgató különösen:

a) gondoskodik az Ügynökség fenntartható és hatékony napi igazgatásáról;

b) megszervezi, irányítja és felügyeli az Ügynökség működését és személyzetét az igazgatótanács határozatai által szabott kereteken belül;

c) előkészíti és végrehajtja az igazgatótanács által elfogadott határozatokat;

d) kidolgozza az Ügynökségre vonatkozó pénzügyi szabályzat tervezetét, amelyet az igazgatótanács fogad el;

e) a 26. cikkel összhangban tervezetet készít az Ügynökség bevételeiről és kiadásairól, és a 27. cikknek megfelelően végrehajtja az Ügynökség költségvetését;

f) kidolgozza és elfogadás céljából az igazgatótanács elé terjeszti az egységes programozási dokumentum tervezetét, miután az igazgatótanács vonatkozó ülése előtt legalább négy héttel egyeztetett a Bizottsággal;

g) végrehajtja az egységes programozási dokumentumot, a vonatkozó mutatókkal összehasonlítva értékeli az elért eredményeket, és beszámol az igazgatótanácsnak a dokumentum végrehajtásáról;

h) elkészíti, valamint értékelés és elfogadás céljából az igazgatótanács elé terjeszti az Ügynökség összevont éves tevékenységi jelentését;

i) a 17. cikk (5) bekezdésének megfelelően válaszol a technikai segítségnyújtás iránti megkeresésekre;

j) a Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz a 10. cikkben előírt látogatások és ellenőrzések végrehajtásáról, az igazgatótanács által a 16. cikk (1) bekezdésének g) pontjával összhangban meghatározott, látogatásokra vonatkozó eljárást követve;

k) határozhat úgy, hogy igazgatási megállapodásokat köt az Ügynökség tevékenységi körében működő egyéb uniós szervekkel, feltéve, hogy a megállapodás tervezetét a 11. cikk (5) bekezdése szerint egyeztetés céljából benyújtja előbb a Bizottságnak, majd az igazgatótanácsnak, az igazgatótanács pedig a benyújtás megtörténtétől számított négy héten belül nem emel kifogást;

l) meghoz minden szükséges intézkedést – beleértve a belső igazgatási utasítások elfogadását és a közlemények közzétételét is – annak biztosítása érdekében, hogy az Ügynökség e rendelet szerint működjön;

m) hatékony ellenőrzési rendszert hoz létre abból a célból, hogy az Ügynökség eredményei összehasonlíthatók legyenek az Ügynökség e rendeletben meghatározott céljaival és feladataival;

n) hatékony és eredményes belső kontrollrendszert hoz létre, biztosítja annak működését, és az azt érintő minden jelentős változásról beszámol az igazgatótanácsnak;

o) gondoskodik az Ügynökség kockázatértékelésének elvégzéséről és a kockázatkezelésről;

p) nyomonkövetési cselekvési tervet készít a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, illetve a 35. cikk szerint az OLAF és az EPPO vizsgálataiból származó megállapítások nyomán meghozandó intézkedésekről, és az eredményekről évente két alkalommal jelentést tesz a Bizottságnak, valamint rendszeresen az igazgatótanácsnak;

q) védi az Unió pénzügyi érdekeit a csalás, a korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával – az OLAF és az Európai Ügyészség vizsgálati hatáskörének sérelme nélkül –, hatékony ellenőrzések, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtása és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű igazgatási és pénzügyi szankciók révén;

r) csalás elleni stratégiát, hatékonyságnövelési és szinergiastratégiát, a harmadik országokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy mindkettővel való együttműködésre vonatkozó stratégiát, valamint a szervezeti irányítási és belső kontrollrendszerekre vonatkozó stratégiát dolgoz ki az Ügynökség számára, és e stratégiákat jóváhagyás céljából az igazgatótanács elé terjeszti;

s) előmozdítja a sokféleséget, és gondoskodik a nemek egyensúlyáról az Ügynökség személyzetének felvételét illetően;

t) a lehető legszélesebb földrajzi területről vesz fel személyzetet;

u) kialakítja és végrehajtja az Ügynökség kommunikációs politikáját;

v) ellát minden egyéb, az igazgatótanács által rábízott vagy ráruházott, vagy az e rendeletben előírt feladatot.

Az első albekezdés m) pontjának alkalmazásában az ügyvezető igazgató a Bizottsággal és az igazgatótanáccsal egyetértésben az elért eredmények tényleges értékelésére alkalmas teljesítménymutatókat állapít meg. Az ügyvezető igazgató biztosítja, hogy az Ügynökség szervezeti struktúráját rendszeresen hozzáigazítsák a változó igényekhez, a rendelkezésre álló pénzügyi és humán erőforrások figyelembevételével. Az ügyvezető igazgató e tekintetben megállapítja az elismert szakmai színvonalnak megfelelő rendszeres értékelési eljárásokat.

23. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) Az Ügynökség nyitott olyan harmadik országok részvételére, amelyek az Unióval kötött megállapodásaikkal elfogadták és alkalmazzák a tengerészeti biztonság és tengeri védelem, valamint a hajók okozta szennyezés megelőzése és elhárítása terén hozott uniós jogszabályokat.

(2) Az említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az Ügynökség a Bizottság véleményének kikérését, valamint az igazgatótanács jóváhagyását követően olyan megállapodásokat köt, amelyek megállapítják az említett harmadik országok Ügynökség munkájában való részvételére vonatkozó részletes szabályok jellegét és mértékét, többek között a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket.

VI. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Pénzügyi szabályok

Az igazgatótanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi szabályokat. A pénzügyi szabályok csak akkor térhetnek el az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelettől, ha az eltérést az Ügynökség működése kifejezetten szükségessé teszi, és az eltéréshez a Bizottság előzetesen hozzájárulását adta.

25. cikk

Költségvetés

(1) A naptári évvel megegyező minden pénzügyi évre el kell készíteni az Ügynökség minden tervezett bevételét és kiadását tartalmazó előirányzatot, és azt fel kell tüntetni az Ügynökség költségvetésében.

(2) Az Ügynökség költségvetésének bevételei és kiadásai egyensúlyban kell, hogy álljanak.

(3) Az Ügynökség bevételei közé az egyéb források sérelme nélkül a következők tartoznak:

a) az Unió általános költségvetésében feltüntetett uniós hozzájárulás és az uniós szervektől kapott vissza nem térítendő támogatások;

b) az Ügynökség munkájában a 23. cikknek megfelelően részt vevő harmadik országok lehetséges hozzájárulásai;

c) az infrastruktúra, a kiadványok, a képzések vagy az e rendelet hatálya alá tartozó, az Ügynökség által biztosított egyéb szolgáltatások díjai;

d) a tagállamoktól, harmadik országoktól vagy egyéb szervezetektől származó bármely önkéntes pénzügyi hozzájárulás, feltéve, hogy a hozzájárulás átlátható, a költségvetésben egyértelműen feltüntetésre kerül, és nem veszélyezteti az Ügynökség függetlenségét és pártatlanságát.

(4) Az Ügynökség kiadásai magukban foglalják a személyzet javadalmazását, az igazgatási és infrastrukturális kiadásokat és a működési költségeket.

26. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az ügyvezető igazgató évente elkészíti az Ügynökség következő költségvetési évre tervezett bevételeit és kiadásait tartalmazó tervezetet, ideértve a létszámterv tervezetét is, és azt megküldi az igazgatótanácsnak.

(2) Az igazgatótanács az (1) bekezdésben említett tervezet alapján elfogadja az Ügynökség következő pénzügyi évre vonatkozó, a bevételeket és kiadásokat tartalmazó ideiglenes kimutatástervezetét.

(3) Az Ügynökség bevételeire és kiadásaira vonatkozó ideiglenes kimutatás tervezetét minden év január 31-ig meg kell küldeni a Bizottságnak. Az igazgatótanács a tárgyév március 31-ig megküldi a Bizottságnak a kimutatástervezet végleges változatát.

(4) A Bizottság a tervezett bevételekre és kiadásokra vonatkozó kimutatást az Unió általános költségvetésének tervezetével együtt megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a költségvetési hatóságnak).

(5) A költségvetési tervezet alapján a Bizottság az Unió általános költségvetésének tervezetében – amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban a költségvetési hatóság elé terjeszt – feltünteti a létszámtervre való tekintettel szükségesnek ítélt előirányzatokat, valamint az Unió általános költségvetését terhelő támogatás összegét.

(6) A költségvetési hatóság engedélyezi az Ügynökségnek juttatandó hozzájárulási előirányzatokat.

(7) A költségvetési hatóság elfogadja az Ügynökség létszámtervét.

(8) Az Ügynökség költségvetését az igazgatótanács fogadja el. Az Ügynökség költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. Szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(9) Az Ügynökség költségvetésére feltehetően jelentős kihatással járó ingatlanprojektek esetében az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelet alkalmazandó.

27. cikk

A költségvetés végrehajtása

(1) Az Ügynökség költségvetését az ügyvezető igazgató hajtja végre.

(2) Az ügyvezető igazgató évente megküldi a költségvetési hatóságnak az értékelési eljárás eredménye szempontjából releváns összes információt.

28. cikk

A beszámolók bemutatása és a mentesítés

(1) Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője a következő pénzügyi év március 1-jéig megküldi az előzetes beszámolót a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek.

(2) Az Ügynökség a következő pénzügyi év március 31-ig megküldi a költségvetés végrehajtásáról és a pénzgazdálkodásról szóló jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek.

(3) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője a következő pénzügyi év március 31-ig megküldi az Európai Számvevőszéknek az Ügynökség előzetes beszámolójának a Bizottság elszámolásával konszolidált változatát.

(4) Az Ügynökség előzetes beszámolójára vonatkozó európai számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az ügyvezető igazgató saját felelősségére – az (EU, Euratom) 2024/2509 európai parlamenti és tanácsi rendelet [33] 252. cikkének megfelelően – elkészíti az Ügynökség végleges beszámolóját, és azt véleményezésre benyújtja az igazgatótanácsnak.

(5) Az igazgatótanács véleményt nyilvánít az Ügynökség végleges elszámolásáról.

(6) Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője a következő pénzügyi év július 1-jéig megküldi a végleges beszámolót és az igazgatótanács véleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Számvevőszéknek.

(7) A végleges beszámolót a következő pénzügyi év november 15-éig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(8) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig válaszol az Európai Számvevőszéknek az általa tett észrevételekre. Az ügyvezető igazgató ezt a választ az igazgatótanácsnak is megküldi.

(9) Az (EU, Euratom) 2024/2509 rendelet 267. cikkének (3) bekezdésével összhangban az ügyvezető igazgató az Európai Parlament részére, annak kérésére megküld minden olyan információt, amely az adott pénzügyi évre vonatkozó mentesítési eljárás zavartalan lebonyolításához szükséges.

(10) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva az N+2. év május 15. előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az N. évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.

[33] Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L, 2024/2509, 2024.9.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

VII. FEJEZET

SZEMÉLYZET

29. cikk

Általános rendelkezés

Az Ügynökség személyzetére a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények közötti megállapodással a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek végrehajtása céljából elfogadott szabályok alkalmazandók.

30. cikk

Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb személyzet

(1) Az Ügynökség igénybe vehet kirendelt nemzeti szakértőket és egyéb, nem az Ügynökség alkalmazásában álló személyzetet.

(2) Az igazgatótanács határozatot fogad el a nemzeti szakértők Ügynökséghez történő kirendelése szabályainak megállapításáról.

VIII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Jogállás és székhely

(1) Az Ügynökség uniós szerv és jogi személyiséggel rendelkezik.

(2) Az Ügynökség mindegyik tagállamban az adott tagállam joga értelmében a jogi személyeket megillető legteljesebb jogképességgel rendelkezik. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgatója képviseli.

(4) Az Ügynökség székhelye Lisszabon, Portugália.

(5) A Bizottság kérésére az igazgatótanács az érintett tagállamok hozzájárulásával és együttműködésével, valamint a költségvetési hatások megfelelő figyelembevételével – mely során figyelembe veszi azokat a hozzájárulásokat is, amelyeket az érintett tagállamok nyújthatnak – határozhat az Ügynökség egyes feladatainak a lehető leghatékonyabb és legeredményesebb végrehajtásához szükséges regionális központok létrehozásáról. Az ilyen határozatok meghozatalakor az igazgatótanács pontosan meghatározza a regionális központ tevékenységi körét, elkerülve a felesleges pénzügyi kiadásokat, és erősítve a meglévő regionális és nemzeti hálózatokkal folytatott együttműködést.

32. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Ügynökségre és személyzetére alkalmazni kell az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet.

33. cikk

Nyelvhasználati szabályok

(1) Az Ügynökségre alkalmazni kell az 1. tanácsi rendeletben ([34]) megállapított rendelkezéseket.

(2) Az Ügynökség által igényelt fordítást és minden egyéb nyelvi szolgáltatást – a tolmácsolás kivételével – az Európai Unió Szervei Fordítóközpontjának kell biztosítania.

([34]) Tanács 1. rendelete az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL L 17., 1958.10.6., 385. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

34. cikk

Átláthatóság

(1) Az Ügynökség birtokában lévő dokumentumokra alkalmazni kell az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([35]).

(2) Az igazgatótanács az első ülésétől számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet alkalmazásának részletes szabályait.

(3) Az Ügynökség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján hozott döntések ellen az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében meghatározott feltételek szerint az európai ombudsmannál panasszal, illetve az Európai Unió Bíróságánál (a továbbiakban: az EUB) jogorvoslattal lehet élni.

(4) A személyes adatok Ügynökség általi kezelésére alkalmazni kell az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([36]).

35. cikk

Csalás elleni küzdelem

(1) A csalás, korrupció és más jogellenes cselekmények ellen a 883/2013/EU, Euratom rendelet értelmében folytatott küzdelem elősegítése érdekében az Ügynökség elfogadja a személyzetének összes tagjára alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.

(2) Az Európai Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a vissza nem térítendő támogatások összes kedvezményezettjénél, valamint az Ügynökségen keresztül uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.

(3) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása céljából, hogy az Ügynökség által nyújtott vissza nem térítendő támogatással vagy támogatott valamely szerződéssel kapcsolatban történt-e csalás, korrupció vagy az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül, az Ügynökség harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásaiban, szerződéseiben, támogatási megállapodásaiban és támogatási határozataiban az Európai Számvevőszéket, az OLAF-ot és az EPPO-t külön rendelkezés útján kifejezetten fel kell hatalmazni arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően ilyen ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezzenek.

36. cikk

A minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

Az Ügynökség az (EU, Euratom) 2015/443 ([37]) és az (EU, Euratom) 2015/444 ([38]) bizottsági határozatban megállapított, az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó bizottsági biztonsági szabályokkal egyenértékű saját biztonsági szabályokat fogad el. Az Ügynökség biztonsági szabályainak a minősített adatok cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmazniuk.

37. cikk

Felelősség

(1) Az Ügynökség szerződéses felelősségére az érintett szerződésre alkalmazandó jog az irányadó.

([35]) Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

([36]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([37]) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([38]) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

(2) Az Ügynökség által megkötött szerződések választott bírósági rendelkezései alapján a felmerülő jogvitákban az EUB rendelkezik joghatósággal az ítélethozatalra.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén az Ügynökség a tagállamok jogainak közös általános elveivel összhangban megtéríti az Ügynökség vagy személyzete által feladataik teljesítése során okozott károkat.

(4) A (3) bekezdésben említett károk megtérítésével kapcsolatos jogvitákban az EUB rendelkezik hatáskörrel.

(5) Az Ügynökség személyzetének az Ügynökséggel szembeni személyes felelősségét a személyzetre alkalmazandó személyzeti szabályzatban, illetve egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.

38. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2031. január 19-ig, majd azt követően ötévente értékeli különösen az Ügynökség munkájának hatását és hatékonyságát, valamint munkamódszereinek eredményességét, és ennek során figyelembe veszi az igazgatótanács véleményét. Ezen értékelésben ki kell térni különösen arra, hogy – különösen a tengeri szállítás területére vonatkozó uniós jog fejlődésének figyelembevétele érdekében – szükség van-e az Ügynökség megbízatásának esetleges módosítására, és arra, hogy az ilyen módosítás milyen pénzügyi következményekkel járna, továbbá arra, hogy szükség van-e díjrendszer kidolgozására és az Ügynökség által az említett rendszer keretében nyújtható szolgáltatások azonosítására.

(2) A Bizottság az értékelő jelentést és a jelentéssel kapcsolatos következtetéseit benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatótanácsnak. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

(3) Minden második értékelés alkalmával a Bizottságnak az Ügynökség által a célkitűzései, megbízatása és feladatai tekintetében elért eredményeket is értékelnie kell. Ha a Bizottság megítélése szerint az Ügynökség fenntartása – a számára meghatározott célkitűzéseket, megbízatást és feladatokat figyelembe véve – a továbbiakban nem indokolt, javasolhatja e rendelet megfelelő módosítását vagy hatályon kívül helyezését.

39. cikk

Az európai ombudsman igazgatási vizsgálatai

Az Ügynökség tevékenységét az európai ombudsman az EUMSZ 228. cikkével összhangban vizsgálja.

40. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) E rendelet 15. cikkétől eltérve az igazgatási tanácsnak az 1406/2002/EK rendelet értelmében 2026. január 18. előtt kinevezett tagjai hivatali idejük lejártáig az igazgatótanács tagjaiként hivatalban maradnak, az egyes tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy új képviselőt nevezzenek ki.

(2) Az 1406/2002/EK rendelet 16. cikke alapján kinevezett ügyvezető igazgató változatlanul betölti az ügyvezető igazgatói tisztséget az e rendelet 22. cikkében előírt feladat- és felelősségi körrel.

(3) E rendelet hatálybalépése a 2026. január 18-én hatályban lévő egyetlen munkaszerződést sem érint.

41. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1406/2002/EK rendelet hatályát veszti.

42. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2025. november 26-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	M. BJERRE